KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2021/1100

2021 m. liepos 5 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2020 m. gegužės 14 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų importuojamų Turkijos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (toliau – tiriamasis produktas) ([2]).

(2) 2020 m. birželio 12 d. Komisija inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl importuojamo to paties Turkijos kilmės produkto ([3]).

1.2. Registracija

(3) Gavusi būtinais įrodymais pagrįstą skundo pateikėjo prašymą Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/1686 ([4]) (toliau – registracijos reglamentas) nustatė reikalavimą registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį.

1.3. Laikinosios priemonės

(4) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2020 m. gruodžio 17 d. Komisija šalims pateikė siūlomų laikinųjų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumų ir skirtumų, tinkamų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, apskaičiavimą. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 215 ir 216 konstatuojamosiose dalyse, dėl šalių pastabų skirtumai nebuvo pakeisti, nes jos nebuvo laikomos korektūros pastabomis.

(5) 2021 m. sausio 7 d. Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/9 ([5]) (toliau – laikinasis reglamentas) nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

1.4. Tolesnė procedūra

(6) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), skundo pateikėjai, tam tikrų naudotojų interesams atstovaujantis konsorciumas, ilgus plieninius produktus importuojantis naudotojas, atrinkti eksportuojantys gamintojai, su vienu iš atrinktų eksportuojančių gamintojų susijęs importuotojas, Turkijos plieno eksportuotojų asociacija (toliau – ÇİB) ir Turkijos Vyriausybė pateikė pastabų raštu dėl negalutinių išvadų. Du eksportuojantys gamintojai paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie žalos skirtumų apskaičiavimą ir ši informacija jiems buvo suteikta.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) OL C 166, 2020 5 14, p. 9.
([3]) OL C 197, 2020 6 12, p. 4.
([4]) 2020 m. lapkričio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1686, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus tam tikrus Turkijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (OL L 379, 2020 11 13, p. 47).
([5]) 2021 m. sausio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/9, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 3, 2021 1 7, p. 4).

(7) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Klausymai surengti su trimis atrinktais eksportuojančiais gamintojais ir Turkijos Vyriausybe.

(8) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus patikslino savo preliminarias išvadas.

(9) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą tam tikriems į Sąjungą importuojamiems Turkijos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(10) Be to, šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Klausymai surengti su trimis atrinktais eksportuojančiais gamintojais. Be to, vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas paprašė surengti klausymą dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymo.

(11) Po galutinio faktų atskleidimo Komisija nustatė korektūros klaidą, padarytą apskaičiuojant vieno eksportuojančio gamintojo galutinį dempingo skirtumą. Todėl atitinkamam eksportuojančiam gamintojui buvo išsiųstas papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentas, o šis pateikė papildomų pastabų dėl papildomo faktų atskleidimo.

(12) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos buvo apsvarstytos ir prireikus į jas atsižvelgta šiame reglamente.

1.5. **Atranka**

(13) Kadangi pastabų dėl atrankos negauta, laikinojo reglamento 7–18 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

1.6. **Individualus nagrinėjimas**

(14) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, laikinojo reglamento 19 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

1.7. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(15) Kadangi pastabų dėl tiriamojo laikotarpio ir nagrinėjamojo laikotarpio negauta, laikinojo reglamento 27 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

1.8. **Geografinės aprėpties pakeitimas ir argumentai dėl procedūros**

(16) Nuo 2021 m. sausio 1 d. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (toliau – Jungtinė Karalystė) nebėra Europos Sąjungos narė. Todėl šis reglamentas parengtas remiantis Europos Sąjungos be Jungtinės Karalystės (ES 27) duomenimis. Dėl to Komisija paprašė skundo pateikėjo ir atrinktų Sąjungos gamintojų tam tikras savo pradinių klausimyno atsakymų dalis pateikti tik pagal ES 27 duomenis. Skundo pateikėjas ir atrinkti Sąjungos gamintojai pateikė prašytus duomenis. Kadangi skirtumas tarp laikinajame reglamente paskelbtų ir ES 27 makroekonominių rodiklių susidarė dėl to, kad buvo pašalinti vieno Jungtinės Karalystės gamintojo duomenys, tam, kad nebūtų atskleisti tos suinteresuotosios šalies konfidencialūs duomenys, kai kuriose šio reglamento lentelėse duomenys pateikti intervalais.

(17) Dėl dempingo, apskaičiuojant galutinius dempingo skirtumus buvo remtasi tik atrinktų eksportuojančių gamintojų pardavimo eksportui į ES 27 valstybes nares duomenimis.

(18) Galiausiai vertindama Sąjungos interesus Komisija taip pat teiravosi naudotojų ir importuotojų, tiksliau – „Marcegaglia Carbon Steel SpA“, „San Polo Lamiere“ ir bendrovių grupės „Network Steel“ atstovaujamų bendrovių, kaip Jungtinės Karalystės duomenų pašalinimas paveikė jų pateiktus klausimyno atsakymus. „San Polo Lamiere“ į Komisijos prašymą neatsakė. Kitos šalys nurodė, kad Jungtinės Karalystės duomenų pašalinimas jų jau pateiktai informacijai įtakos neturėjo.

(19) 2021 m. sausio 12 d. Komisija į bylos medžiagą įtraukė raštą ([6]), kuriuo informavo Jungtinės Karalystės bendroves ir asociacijas, kad prekybos apsaugos bylose jos nebėra laikomos suinteresuotosiomis šalimis. Į raštą atsakė tik Jungtinėje Karalystėje įsteigta importuotojų ir naudotojų interesams atstovaujanti asociacija „International Steel Trade Association“, kuri buvo užregistruota kaip suinteresuotoji šalis. Ji pateikė pagrįstą prašymą šioje byloje palikti jai suinteresuotosios šalies statusą. Kadangi ši asociacija turi Vokietijoje veikiantį padalinį, kuris atstovauja atitinkamiems ES verslo subjektams ES 27 valstybėse narėse, Komisija sutiko patenkinti asociacijos prašymą.

(20) Turkijos Vyriausybės nuomone, pašalinus Jungtinės Karalystės duomenis, 2021 m. sausio 7 d. nustatytos laikinosios priemonės laikytinos nepagrįstomis ir neteisėtomis, nes buvo nustatytos pagal ES 28 duomenis. 2021 m. sausio 29 d. Turkijos Vyriausybė paprašė Komisijos nutraukti laikinąsias priemones ir atlikti analizę remiantis duomenimis be Jungtinės Karalystės. Komisija nustatė, kad Turkijos Vyriausybės prašymas yra nepagrįstas, nes laikinosios priemonės buvo nustatytos remiantis faktais, kurie buvo atskleisti suinteresuotosioms šalims 2020 m., kai Sąjungą vis dar sudarė 28 valstybės narės.

(21) Be to, Turkijos Vyriausybė ir du atrinkti eksportuojantys gamintojai nurodė, jog, atsižvelgiant į Europos anglių ir plieno bendrijos ir Turkijos Respublikos susitarimo dėl prekybos produktais, kuriems yra taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis (toliau – Turkijos ir EAPB susitarimas), 11 straipsnio 2 dalį, jokios laikinosios priemonės neturėtų galioti ilgiau kaip tris mėnesius ([7]). Tačiau Komisija laikėsi pozicijos, kad Turkijos ir EAPB susitarimo 11 straipsnis būtų aktualus tik tada, jei žalą patyrusi šalis konkrečiai remtųsi šiuo straipsniu. Per šį tyrimą Komisija nesirėmė Turkijos ir EAPB susitarimo 10 ar 11 straipsnio nuostatomis, taigi neprivalėjo laikinųjų priemonių nustatyti trumpesniam negu pagrindiniame reglamente numatytam šešių mėnesių laikotarpiui.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Argumentai dėl produkto apibrėžtosios srities

(22) Pirminiu etapu šakinių krautuvų ir šakinių krautuvų bei statybos mašinų sudedamųjų dalių gamintojas paprašė šiame tyrime į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti karštai valcuotų ilgų plieninių strypų. Laikinajame reglamente Komisija padarė pirminę išvadą, kad karštai valcuoti ilgi plieniniai strypai nepatenka į šio tyrimo aprėptį, nes 6–12 m ilgio karštai valcuotas strypas yra ilgas produktas, o ne plokščias plieninis produktas.

(23) Po pirminio faktų atskleidimo šalis savo prašymą pakartojo. Ji nurodė, kad minėti produktai vis dar patenka į produkto apibrėžtį, taigi priemonės jiems yra taikomos. Todėl ji paprašė neįtraukti „ilgesnių kaip 6 000 mm produktų“, t. y. tam tikrų karštai valcuotų ilgų plieninių strypų, kurių KN kodas 7226 91 91 – vienas iš KN kodų, kuriam priskiriamiems produktams taikomos priemonės. Komisija nustatė, kad šalies nurodyto produkto neįtraukti negalima, nes jis apima tam tikrus plokščius karštojo valcavimo produktus, kuriems siekiama taikyti priemones. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas pažymėjo, kad 10 000 mm ilgis gali būti būdingas plokštiems karštojo valcavimo produktams ir net tam tikro ilgio atkarpomis supjaustytiems plokštiems karštojo valcavimo produktams, todėl jis nėra būdingas vien prašomiems neįtraukti produktams. Tačiau skundo pateikėjas sutiko, kad minėtų karštai valcuotų ilgų plieninių strypų į tyrimą įtraukti neketinta.

(24) Komisija nustatė, kad šakinių krautuvų gamintojo prašyme nurodyti produktai pasižymi kitokiomis pagrindinėmis savybėmis negu plokšti karštojo valcavimo produktai ne tik dėl ilgio, bet ir dėl storio ir pločio, todėl tai yra kitokie ir kitokios paskirties produktai. Taigi, nuspręsta neįtraukti „produktų, a) kurių plotis ne didesnis kaip 350 mm ir b) kurių storis ne mažesnis kaip 50 mm, nepriklausomai nuo produkto ilgio“.

(25) Po pirminio faktų atskleidimo „Erdemir Romania S.R.L.“ paprašė neįtraukti vadinamųjų magnetinių karštojo valcavimo neorientuoto grūdėtumo silicinių produktų, kurių KN kodas 7225 19 10, nes dėl Sąjungos gamintojų, kaip įtariama, taikomos praktikos (t. y. didelių kainų ir ribotos pasiūlos) bendrovė šiuos produktus perka tik iš savo patronuojančiosios bendrovės „Erdemir“ Turkijoje, o su Sąjungos gamintojais konkurencija esą nevyksta. „Erdemir Romania S.R.L“ nurodė, kad tuo atveju, jei minėti produktai būtų įtraukti, tai padarytų neigiamą poveikį tiek pačiai bendrovei, tiek visai Rumunijos ekonomikai.

([6]) t21.000389.
([7]) OL L 227, 1996 9 7, p. 3.

(26) Pirmiau nurodytas prašymas neįtraukti produkto pateiktas dėl plokščių karštojo valcavimo produktų, kurie naudojami kaip gamybos žaliava, tiekimo Rumunijos elektrotechninio plieno gamintojui iš Turkijoje įsteigtos jos patronuojančiosios bendrovės „Erdemir“. Komisija nustatė, kad šios gamybos žaliavos nėra išskirtinės ir pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis, galutine paskirtimi ir galimybėmis jas pakeisti kitais produktais, kaip kitų rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai, kuriems taikomos priemonės. Todėl Komisija atmetė prašymą neįtraukti magnetinių karštojo valcavimo neorientuoto grūdėtumo silicinių produktų, kurių KN kodas 7225 19 10. Keletas Sąjungos gamintojų taip pat gamina magnetinius karštojo valcavimo neorientuoto grūdėtumo silicinius produktus, kurie tiesiogiai konkuruoja su importuojamais produktais. Dėl poveikio prašymą pateikusiai šaliai Komisija nenustatė, kodėl, atsižvelgiant į patronuojančiajai bendrovei taikytino antidempingo muito dydį, produkto įtraukimas turėtų „katastrofinių“ padarinių, kaip teigia šalis.

2.2. **Išvada**

(27) Kadangi jokių kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 28–33 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, jas patikslinusi, kaip nurodyta šio reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje.

3. **DEMPINGAS**

(28) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo Komisija iš trijų atrinktų eksportuojančių gamintojų ir iš skundo pateikėjo gavo rašytinių pastabų dėl pirminių ir galutinių išvadų dėl dempingo.

3.1. **Pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymas**

(29) Pastabos dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymo dviejų susijusių eksportuojančių gamintojų pateiktai informacijai apie transporto išlaidas, patirtas parduodant produktus vidaus rinkoje, išdėstytos laikinojo reglamento 26 ir 56–59 konstatuojamosiose dalyse.

(30) Po pirminio faktų atskleidimo du susiję eksportuojantys gamintojai nesutiko su pagrindinio reglamento 18 straipsnio laikinu taikymu jų vidaus transporto išlaidoms ir nurodė, kad šiuo atveju šio straipsnio taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos. Jie taip pat tvirtino, kad, jeigu Komisija daro kitokią išvadą, ji gali koreguoti tik tas vidaus transporto išlaidas, kurios buvo patirtos pristatymo maršrutuose, apie kuriuos bendrovės pateikta informacija pripažinta neteisinga.

(31) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentui ir pritarė Komisijos sprendimui laikinai taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį pirmiau nurodytų eksportuojančių gamintojų patirtoms transporto išlaidoms.

(32) Po galutinio faktų atskleidimo pirmiau nurodyti eksportuojantys gamintojai pakartojo savo argumentus. Pirma, jie nurodė, kad išlaidų, kurios patiriamos transportuojant plokščius karštojo valcavimo produktus tarp gamintojo ir kitos grupės bendrovės, nustatyti nebereikia, nes Komisija nusprendė dempingo skirtumus apskaičiuoti atskirai kiekvieno iš dviejų grupės eksportuojančių gamintojų atžvilgiu. Antra, jie pažymėjo, kad Komisija turėjo naudoti atsakymo į raštą pagal 18 straipsnį informaciją ir koreguoti tik transporto išlaidas, patirtas maršrutuose, kuriuose atitinkamos grupės bendrovės sandėlis (uostas) buvo naudojamas kaip tarpinis pardavimo arba pristatymo punktas. Šiuo atžvilgiu bendrovė taip pat paprašė surengti klausymą dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui, todėl klausymas buvo surengtas 2021 m. gegužės 6 d.

(33) Komisija išnagrinėjo argumentą ir padarė išvadą, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymas eksportuojančių gamintojų vidaus rinkoje patirtoms transporto išlaidoms buvo pagrįstas. Pirma, nors atsižvelgiant į abiejų bendrovių pastabas, pateiktas po pirminio faktų atskleidimo, skaičiavimai jų atžvilgiu atlikti atskirai, bendrovės išliko susijusiomis šalimis, todėl vidaus transporto išlaidos vis tiek yra aktualios. Antra, dokumentuose, kuriuos bendrovės pateikė savo argumentui pagrįsti, nepateikta jokios naujos informacijos, taip pat nepateiktas aiškus ir išsamus visų pristatymo maršrutų, kuriais tiriamasis produktas yra gabenamas, kai yra parduodamas vidaus rinkoje, suskirstymas, pagal kurį Komisija galėtų aiškiai nustatyti (taigi ir sutikrinti) visus sandorius, pagal kuriuos susijusios bendrovės sandėlis (uostas) buvo naudojamas kaip tarpinis pardavimo arba paskirstymo punktas. Iš turimos informacijos nebuvo galima pakankamai tiksliai atmesti galimybės, kad nebuvo ir kitų pristatymo maršrutų, kurių atveju reikėtų išbraukti tam tikras vidaus transporto išlaidas.

(34) Atsižvelgdama į bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijas Komisija iš naujo įvertino eksportuojančių gamintojų vidaus transporto išlaidų koregavimo proporcingumą. Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnis taikomas tik kai kuriems pardavimo vidaus rinkoje sandoriams (vieno eksportuojančio gamintojo atveju – apie 10 %, kito grupės eksportuojančio gamintojo atveju – apie 20 % sandorių) ir kad Komisija pakoregavo tik šių pardavimo sandorių duomenis. Taigi daugumos pardavimo vidaus rinkoje sandorių sumos nebuvo keičiamos. Be to, nors Komisija rėmėsi turimais faktais, ji atmetė ne visas transporto išlaidų sumas. Komisija kaip tik rėmėsi faktiniais bendrovių pateiktais duomenimis ir vertino tų maršrutų, kuriuose susijusio tarpinio punkto funkcijos buvo neaiškios, transporto išlaidas. Taigi Komisija laikėsi nuomonės, kad, remiantis faktais ir atsižvelgiant į tai, kad eksportuojantys gamintojai turi pagrįsti prašomus koregavimus, metodika, kurios laikytasi nustatant transporto išlaidų sumas pagal pardavimo vidaus rinkoje sandorius, buvo proporcinga ir nebuvo nepagrįsta.

(35) Todėl argumentas buvo atmestas ir Komisija patvirtino laikinojo reglamento 56–59 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

3.2. **Normalioji vertė**

(36) Išsami informacija apie normaliosios vertės apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 38–49 konstatuojamosiose dalyse.

(37) Vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad nustatydama jo gamybos sąnaudas Komisija turėtų sulyginti perskaičiuotas pirktų gamybos žaliavų išlaidas su to gamintojo apskaitos įrašais.

(38) Komisija įvertino šį argumentą ir nustatė, kad jis pagrįstas. Pagal metodiką, kurią Komisija taikė pirminiu etapu perskirstydama pirktų gamybos žaliavų išlaidas, kad būtų atsižvelgta į išlaidų skirtumus dėl jų techninių savybių, apskaičiuotos bendros tų gamybos žaliavų išlaidos buvo didesnės ir neatitiko eksportuojančio gamintojo apskaitos įrašų. Todėl šis argumentas buvo priimtas ir atlikdama galutinius skaičiavimus Komisija atitinkamai pakoregavo pirktų gamybos žaliavų išlaidas.

(39) Vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad apskaičiuodama jo gamybos sąnaudas Komisija turėjo atsižvelgti į gamintojo nurodytą elektros energijos išlaidų kompensaciją. Jis tvirtino, kad priimdama preliminarias išvadas Komisija neteisingai suprato bendrovės vaidmenį Turkijos elektros rinkoje ir tai, kaip apskritai veikia YEKDEM sistema – Turkijos atsinaujinančiųjų išteklių energijos rėmimo mechanizmas. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad iš atsinaujinančiųjų išteklių gaminamą elektros energiją rinkos operatorius (EPIAS) parduoda rinkos dalyviams už tam tikrą kainą. Tačiau, jeigu vėliau paaiškėja, kad rinkos kaina, už kurią EPIAS nupirko šią elektrą, yra mažesnė, skirtumas elektros energijos pirkėjams yra grąžinamas. Todėl bendrovė nurodė, kad būtina atsižvelgti į elektros energijos išlaidų kompensaciją, kad jos atitiktų grynąsias elektros energijos išlaidas, likusias atskaičius grąžintą sumą.

(40) Komisija išnagrinėjo naujai pateiktus paaiškinimus ir padarė išvadą, kad argumentas pagrįstas. Todėl argumentas buvo priimtas ir apskaičiuojant bendrovės dempingo sumą elektros energijos išlaidų kompensacija buvo įtraukta į gamybos sąnaudas.

(41) Vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad apskaičiuodama plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudas Komisija turėjo atsižvelgti tik į vidaus rinkoje parduodamų plokščių karštojo valcavimo produktų sąnaudas, kurios buvo nurodytos atskirai nuo į Sąjungą eksportuojamų plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų, o ne apskaičiuoti bendras plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudas, susumavus abiejų rūšių gamybos sąnaudų duomenis. Bendrovė tvirtino, kad pagal tokią metodiką ignoruojama tai, kad tos pačios rūšies produktų, žymimų produkto kontrolės numeriu (toliau – PKN), asortimentas gali skirtis, priklausomai nuo tikslinės rinkos.

(42) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentui nurodydamas, kad jeigu du arba daugiau produktų priskiriami tam pačiam PKN, jų gamybos sąnaudos turėtų būti bendros, net jei gamintojas savo paties apskaitos sistemoje jas nurodo atskirai. Todėl jos turėtų būti nurodytos toje pačioje gamybos sąnaudų lentelėje.

(43) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas pakartojo savo argumentą, kad apskaičiuojant normaliąją vertę turėjo būti įtrauktos tik su pardavimu vidaus rinkoje susijusios gamybos sąnaudos, kurios buvo nurodytos atskirai nuo gamybos sąnaudų, susijusių su pardavimu Sąjungai.

(44) Komisija laikėsi nuomonės, kad eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių faktinių duomenų, kad gamybos sąnaudos skiriasi priklausomai nuo to, kuriai rinkai produktas yra skirtas, kurie pagrįstų atskirą sąnaudų skaičiavimą. Įtariami sąnaudų skirtumai atsirado dėl to, kad bendrovė nurodė gamybos sąnaudas pagal vidaus kodavimo sistemą, o ne pagal PKN. Komisija laikėsi nuomonės, kad gamybos sąnaudas skirstyti pagal tai, ar produktas parduodamas vidaus rinkoje, ar eksportuojamas, nėra pagrindo, jei faktinis gamybos procesas nesiskiria. Kadangi eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių įrodymų, kad eksportui ir vidaus rinkai skirtų produktų, priskiriamų tam pačiam PKN, gamybos procesas skiriasi, Komisija padarė išvadą, kad ji negali pripažinti dviejų sąnaudų grupių. Todėl argumentas buvo atmestas.

(45) Trys eksportuojantys gamintojai pateikė pastabų dėl jų pirkimo, bendrųjų ir administracinių (toliau – PBA) išlaidų vidaus rinkoje apskaičiavimo, ypač dėl to, kad apskaičiuojant PBA išlaidas kai kurie finansiniai elementai, pavyzdžiui, finansinės pajamos, pelnas ir nuostoliai dėl valiutos keitimo, ypatingosios pajamos ir nuostoliai, nebuvo įtraukti arba buvo preliminariai perskirstyti.

(46) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentams nurodydamas, kad neįtrauktos sumos nėra susijusios su tiriamojo produkto gamyba arba pardavimu ir veikiau yra kitos bendrovių vykdomos veiklos, pavyzdžiui, banko indėlių arba perkainojimo operacijų, rezultatas.

(47) Po galutinio faktų atskleidimo trys eksportuojantys gamintojai pakartojo savo argumentus dėl PBA išlaidų apskaičiavimo.

(48) Du susiję eksportuojantys gamintojai iškėlė klausimų dėl to, kodėl Komisija perskirstė vienas sąnaudas iš parduotų prekių išlaidų kategorijos ir priskyrė jas prie PBA išlaidų arba prie gamybos sąnaudų (pavyzdžiui, taip perskirstė nenaudojamų pajėgumų sąnaudas, atidėjinius nenaudojamoms medžiagoms), tačiau kitų sąnaudų, kurios buvo įtrauktos į parduotų prekių išlaidų kategoriją, neperskirstė. Bendrovės taip pat tvirtino, kad Komisija turėjo atsižvelgti į realizuotą pelną ir (arba) nuostolius dėl valiutos keitimo ir perkainojimo skirtumų. Galiausiai bendrovės nurodė, kad susijusio grupės prekiautojo su transportu susijusių PBA išlaidų nereikėjo iš dalies perskirstyti ir priskirti prie bendrų PBA išlaidų, nes jis nepatyrė vidaus transporto išlaidų. Šis argumentas buvo pakartotas po papildomo galutinio faktų atskleidimo. Visų pirma eksportuojantys gamintojai pabrėžė, kad šis klausimas susijusio prekiautojo atveju neturėtų būti keliamas, nes tai buvo paskutinis transportavimo etapas.

(49) Dėl sąnaudų, priskirtų prie parduotų prekių išlaidų kategorijos, perskirstymo bendrovė nurodė tam tikras sąnaudas, kurios nebuvo priskirtos nei prie gamybos sąnaudų, nei prie PBA išlaidų. Todėl Komisija nustatė, kad apskaičiuojant normaliąją vertę šios sąnaudos būtų neteisingai neįtrauktos, jei nebūtų perskirstytos ir priskirtos prie kurios nors iš šių kategorijų. Tuo pat metu Komisija laikėsi nuomonės, kad tos sąnaudos, kurios nebuvo perskirstytos, nėra susijusios su tiriamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu (pvz., išvestinių finansinių priemonių sandoriai) arba jų sąsajos su tiriamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu yra neaiškios (pvz. žaliavų kainų skirtumai).

(50) Dėl pelno ir (arba) nuostolių dėl valiutos keitimo Komisija laikėsi nuomonės, kad pelnas ir (arba) nuostoliai dėl perkainojimo atsirado atliekant uždarymo operacijas, todėl tai nėra susiję su tiriamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu. Bendrovės taip pat paaiškino, kad pelnas ir (arba) nuostoliai dėl valiutos keitimo atsirado dėl to, kad operacijos vykdytos eurais arba Turkijos liromis, o apskaita tvarkoma JAV doleriais. Kadangi pardavimas vidaus rinkoje vykdytas JAV doleriais, Komisija laikėsi nuomonės, kad realizuoto pelno ir (arba) nuostolių dėl valiutos keitimo negalima priskirti pardavimui vidaus rinkoje, todėl į juos reikėjo atsižvelgti apskaičiuojant PBA išlaidas, kurios naudojamos atliekant įprastų prekybos sąlygų tyrimą.

(51) Galiausiai dėl vidaus transporto išlaidų, kurioms taikytos pagrindinio reglamento 18 straipsnio nuostatos, kaip paaiškinta 29–35 konstatuojamosiose dalyse, perskirstymo, kiek jis susijęs su susijusiu prekiautoju, Komisija laikėsi nuomonės, jog šis klausimas sprendžiamas visos bendrovių grupės, įskaitant susijusį pardavėją, lygmeniu. Dėl susijusio prekiautojo Komisija pažymėjo, kad bendrovės padaliniai įsikūrę keturiose vietose. Todėl negalima atmesti galimybės, kad prekės iš pradžių buvo gabentos į vieną iš kitų vietų, o paskui atgabentos ten, iš kur jas perėmė pirkėjas.

(52) Todėl Komisija patvirtino pirminiu etapu taikytą metodiką ir atmetė dviejų susijusių eksportuojančių gamintojų pateiktus argumentus.

(53) Vienas eksportuojantis gamintojas nesutiko su tuo, kad Komisija atmetė pelną ir (arba) nuostolius dėl valiutos keitimo, ypatingąsias pajamas ir finansines pajamas, kurias bendrovė buvo priskyrusi prie PBA išlaidų. Jis taip pat tvirtino, kad Komisija iš PBA išlaidų pašalino finansines pajamas, bet ne finansines išlaidas.

(54) Remdamasi savo apskaitos praktika, minėta bendrovė negalėjo atskirai nurodyti realizuoto pelno ir (arba) nuostolių dėl valiutos keitimo, kurie tiesiogiai susiję su tiriamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu. Todėl Komisija negalėjo nustatyti faktinės nurodytos pelno ir (arba) nuostolių dėl valiutos keitimo sumos, į kurią būtų galima atsižvelgti apskaičiuojant PBA išlaidas.

(55) Dėl ypatingųjų pajamų Komisija pažymėjo, kad pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo bendrovė teigė, kad ypatingosios pajamos buvo susijusios su tiriamojo produkto pardavimu ir gamyba. Vis dėlto bendrovė nepateikė jokių šį argumentą pagrindžiančių įrodymų. Komisija taip pat paaiškino, kad ji neįtraukė tik vieno ypatingųjų pajamų elemento, kurio pobūdžio remiantis bendrovės pateikta informacija nebuvo galima nustatyti.

(56) Galiausiai Komisija taip pat kruopščiai išnagrinėjo finansinių pajamų ir finansinių išlaidų kategorijose pateiktą informaciją. Komisija atmetė bendrovės argumentą dėl finansinių pajamų, nes jos susijusios ne su bendrovės kasdiene gamyba ir pardavimu, o su finansinėmis operacijomis, nesusijusiomis su tiriamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu. Priešingai, remdamasi bendrovės pateikta informacija, Komisija nusprendė, kad bendrovės patirtos finansinės išlaidos buvo susijusios su plokščių karštojo valcavimo produktų gamyba ir pardavimu.

(57) Todėl Komisija patvirtino pirminiu etapu taikytą metodiką ir atmetė susijusio eksportuojančio gamintojo argumentus.

(58) Vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad Komisija neturėjo ignoruoti pirminiu etapu jo pateiktos informacijos, nes nėra laiko išimties, kuri Komisijai leistų tai padaryti, jei informacija pateikiama tyrimui nesibaigus, o tokią informaciją pateikusi suinteresuotoji šalis bendradarbiauja su Komisija.

(59) Pirminiu etapu minėtas eksportuojantis gamintojas užginčijo Komisijos atliktus preliminarius sutikrintų PBA išlaidų koregavimus ir šiuo klausimu pateikė daugiau informacijos. Komisija perskirstė kai kurias PBA išlaidas, kurias bendrovė iš pradžių buvo priskyrusi kitiems produktams, įskaitant pačios bendrovės naudojamas gamybos žaliavas plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti. Komisija atidžiai išnagrinėjo pateiktą papildomą informaciją ir padarė išvadą, kad ši informacija neįrodo, jog Komisijos taikytas PBA išlaidų perskirstymo metodas buvo nepagrįstas arba netinkamas, ypač atsižvelgiant į tai, kad gamintojas per nuotolinį sutikrinimą šios informacijos neatskleidė ir šių PBA išlaidų tinkamai nepaskirstė, o savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo sutiko, kad PBA išlaidas, susijusias su tiriamajam produktui gaminti naudotomis žaliavomis, galima priskirti prie tiriamojo produkto. Todėl Komisija šį argumentą atmetė.

(60) Viena eksportuojančių gamintojų grupė prieštaravo preliminariam sprendimui apskaičiuojant grupės dempingo skirtumą sujungti dviejų gamybos subjektų sąnaudų ir pardavimo duomenis. Ji nurodė, kad vietoj to Komisija pirmiausia turėjo apskaičiuoti abiejų susijusių gamintojų individualius dempingo skirtumus pagal jų normaliąsias vertes ir eksporto kainas, ir tuo remdamasi turėjo apskaičiuoti vieną visos grupės vidutinį svertinį dempingo skirtumą.

(61) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentui nurodydamas, kad, atsižvelgiant į grupės ekonominės veiklos pobūdį, Komisija elgėsi teisingai bendroves laikydama vienu subjektu.

(62) Komisija padarė išvadą, kad, kadangi kiekvienas iš dviejų grupės eksportuojančių gamintojų pateikė savo sąnaudų ir pardavimo duomenis taip, kad būtų galima atskirti ir sekti kiekvieno iš dviejų eksportuojančių gamintojų pagamintų produktų sąnaudas ir pardavimo srautus, buvo įmanoma ir tiksliau apskaičiuoti du atskirus dempingo skirtumus ir tik tada juos sujungti į vieną vidutinį svertinį visos grupės dempingo skirtumą. Todėl grupės argumentas buvo priimtas ir atitinkamai apskaičiuotas jos dempingo skirtumas.

(63) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija neteisingai į jo gamybos sąnaudas preliminariai įtraukė kai kurias nenaudojamų pajėgumų sąnaudas, ir teigė, kad tokios sąnaudos buvo susijusios tik su kitais produktais, o ne su tiriamuoju produktu.

(64) Komisija išnagrinėjo eksportuojančio gamintojo pateiktą informaciją ir nustatė, kad argumentas pagrįstas. Nenaudojamų pajėgumų sąnaudos iš tiesų buvo preliminariai įtrauktos į tiriamojo produkto sąnaudas dėl to, kad buvo neteisingai suprasta, su kokios kategorijos produktais šios sąnaudos susijusios. Todėl argumentas buvo priimtas ir atitinkamos nenaudojamų pajėgumų sąnaudos buvo pašalintos iš eksportuojančio gamintojo gamybos sąnaudų.

(65) Vienas eksportuojantis gamintojas pakartojo savo reikalavimą faktines plokščių (plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos žaliavų) gamybos sąnaudas pripažinti susijusio tiekėjo patirtomis sąnaudomis, o ne susijusio tiekėjo nustatyta pirkimo kaina. Be to, bendrovė pažymėjo, kad tokia metodika yra tinkama, nes pirminiu etapu Komisija sujungė abiejų susijusių gamintojų pateiktus duomenis ir apskaičiavo bendrą dempingo skirtumą.

(66) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentui nurodydamas, kad plokščių sąnaudas reikėtų nurodyti kaip eksportuojančio gamintojo patirtas sąnaudas. Kadangi plokštės buvo perduodamos ne už savikainą, bet už didesnę kainą, šias sąnaudas pripažinus susijusio tiekėjo patirtomis plokščių sąnaudomis, padėtis būtų iškreipiama.

(67) Komisija pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį išlaidos, pagal kurias apskaičiuojama normalioji vertė, turi pagrįstai atspindėti su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas, nurodytas bendrovės apskaitos įrašuose. Argumentą pateikusio eksportuojančio gamintojo apskaitos įrašuose nurodyta plokščių kaina atitiko susijusiam tiekėjui sumokėtos pirkimo kainos dydį. Plokščių pardavimo eksportuojančiam gamintojui kaina buvo panaši į pardavimo nesusijusioms šalims kainą, todėl Komisija nusprendė, kad jos pagrįstai atspindi su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad abu gamintojai yra atskiri subjektai, todėl atliko du atskirus dempingo skaičiavimus, todėl papildomas argumentas dėl pirminiu etapu taikyto bendro skaičiavimo neturi reikšmės. Todėl Komisija patvirtino pirminiu etapu padarytas išvadas.

(68) Vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad Komisija, nustatydama plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudas, padarė klaidą preliminariai koreguodama geležies rūdos granulių sąnaudas – sąnaudos buvo pakoreguotos, nes šių granulių sąnaudos buvo nustatytos pagal pirkimo iš susijusių šalių kainas, t. y. faktinės rinkos kainos neatitinkančias kainas. Eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, kad tuo atveju, jei reikėtų atlikti koregavimą, prie tiriamojo produkto gamybos sąnaudų būtų galima priskirti tik dalį apskaičiuotų papildomų sąnaudų, nes geležies rūdos granulės yra naudojamos ir kitiems produktams gaminti.

(69) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentui ir pritarė tam, kaip Komisija pakoregavo geležies rūdos granulių sąnaudas, nes susijusiems subjektams sumokėtos pirkimo kainos neatitiko kainų įprastomis rinkos sąlygomis.

(70) Komisija patvirtino savo preliminarią išvadą, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį reikėjo koreguoti eksportuojančio gamintojo patirtas geležies rūdos granulių sąnaudas, nes šios granulės buvo perkamos beveik vien iš susijusių šalių kainomis, kurios, kaip nustatyta, neatitiko kainų įprastomis rinkos sąlygomis. Todėl vietoj to remtasi bendrovės nurodyta pirkimo iš nesusijusių šalių kaina. Argumentas, kad į tiriamojo produkto gamybos sąnaudas reikėtų įtraukti tik dalį apskaičiuotų papildomų sąnaudų, bendrovės pateiktuose klausimyno atsakymuose nebuvo pateiktas, o tokiu vėlyvu tyrimo etapu nebuvo galima sutikrinti šios informacijos tikslumo. Todėl argumentas buvo atmestas.

(71) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas pakartojo savo argumentą, kad geležies rūdos granulių pirkimo iš susijusių šalių kaina atitiko kainas įprastomis rinkos sąlygomis, ir užginčijo tai, kaip Komisija apskaičiavo šį koregavimą visas papildomas sąnaudas priskirdama prie tiriamojo produkto, ir pažymėjo, kad geležies rūdos granulės naudojamos ir kitų produktų gamybai. Dėl paskutinio aspekto bendrovė taip pat užginčijo Komisijos išvadą, kad sąnaudų paskirstymo tikslais pateikta informacija buvo nauja ir jos sutikrinti nebuvo galima.

(72) Komisija atidžiai persvarstė bendrovės pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo pateiktus argumentus ir informaciją. Komisija pažymėjo, kad susijęs geležies rūdos granulių tiekėjas žaliavą eksportuojančiam gamintojui iš tiesų pardavė su antkainiu. Vis dėlto, antkainis buvo daug mažesnis, negu nurodė eksportuojantis gamintojas, ir daug mažesnis už antkainį, kuris buvo taikytas grupės bendrovių tarpusavio pardavimui, laikantis grupės sandorių kainodaros politikos, todėl neatrodo, kad šis antkainis atitiko įprastomis rinkos sąlygomis sudaromuose sandoriuose taikomus antkainius. Be to, bendrovė nepateikė jokių kitų įrodymų, kad šis antkainis yra pagrįsto dydžio, kurį nustatytų nepriklausoma prekybos bendrovė. Dėl to, kad plokščių karštojo valcavimo produktų gamybai naudota tik dalis įsigytų geležies rūdos granulių, Komisija pažymėjo, kad bendrovė nurodė įsigijusi kelių formų geležies rūdos. Tačiau nurodydama plokščių karštojo valcavimo produktų gamybai naudotos geležies rūdos sąnaudas bendrovė jų išsamiau nesuskirstė, todėl nebuvo galima patvirtinti išsamesnio geležies rūdos granulių panaudojimo plokščių karštojo valcavimo produktų gamybai. Be to, iš duomenų, pateiktų eksportuojančio gamintojo Pajėgumų ataskaitoje, kuri buvo pridėta prie pradinių klausimyno atsakymų, matyti, kad visos įsigytos geležies rūdos granulės buvo panaudotos bendrovės nurodytam plokščių karštojo valcavimo produktų kiekiui pagaminti. Todėl Komisija galutinai atmetė šį argumentą.

(73) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad papildomų PBA išlaidų Komisija neturėtų priskirti prie pardavimo vidaus rinkoje, kuris buvo vykdomas per susijusį grupės gamintoją, siekiant parodyti susijusio prekiautojo dalyvavimą. Visų pirma šis eksportuojantis gamintojas nurodė, kad susijusi bendrovė, vykdanti tą pardavimą vidaus rinkoje, pagal grupės sandorių kainodaros politiką išrašė sąskaitas faktūras už patirtas pardavimo ir bendrąsias išlaidas, įskaitant antkainį. Todėl, eksportuojančio gamintojo teigimu, susijusio prekiautojo patirtos sąnaudos jau buvo atspindėtos jo PBA išlaidose. Šiuo tikslu eksportuojantis gamintojas nurodė susijusios bendrovės nustatytas grupės paslaugų sąnaudas.

(74) Pirma, Komisija pažymėjo, kad siekdama apskaičiuoti pardavimą vidaus rinkoje vykdančio prekiautojo PBA išlaidas, ji taikė konservatyvų metodą – naudojo ne faktines susijusio eksportuojančio gamintojo PBA išlaidas, bet kitos susijusios grupės bendrovės, kuri vykdė tik prekiautojo funkcijas tam tikruose pardavimo vidaus rinkoje sandoriuose, PBA išlaidas. Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad susijusio eksportuojančio gamintojo PBA išlaidos būtų neproporcingai didelės, o susijusio prekiautojo PBA išlaidas, atsižvelgiant į funkcijas, kurias susijęs gamintojas vykdė pardavimo vidaus rinkoje metu, galima laikyti pagrįsto dydžio išlaidomis. Be to, Komisija nustatė, kad susijęs eksportuojantis gamintojas iš tiesų už grupės paslaugas ėmė mokestį iš minėto eksportuojančio gamintojo. Remdamasi bendrovių pateikta informacija Komisija negalėjo padaryti išvados, ar paslaugos, už kurias eksportuojančiam gamintojui išrašytos sąskaitos faktūros, iš tiesų buvo susijusios su sąnaudos, patirtomis perparduodant tiriamąjį produktą vidaus rinkoje, nes sąskaitose ir (arba) sąskaitose faktūrose užregistruoti sandoriai buvo pažymėti tik kaip grupės paslaugos. Be to, grupės paslaugų, kurios buvo užregistruotos eksportuojančio gamintojo sąskaitose ir priskirtos prie tiriamojo produkto, sąnaudos sudarė nereikšmingą grynojo pardavimo dalį. Atsižvelgdama į neapibrėžtumą dėl minėto eksportuojančio gamintojo sąskaitose užregistruotų grupės paslaugų pobūdžio ir laikydamasi nuo pat pradžių taikyto konservatyvaus metodo, Komisija argumentą atmetė.

3.3. **Eksporto kaina**

(75) Išsami informacija apie eksporto kainos apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 50 ir 51 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.4. **Palyginimas**

(76) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 52–68 konstatuojamosiose dalyse.

(77) Vienas eksportuojantis gamintojas pakartojo savo argumentą, kad jis yra vienas ūkio subjektas kartu su Turkijoje įsteigtu susijusiu prekiautoju, kuris tiriamuoju laikotarpiu pardavė tiriamąjį produktą Sąjungai, todėl nesutiko su jo eksporto kainos koregavimais, preliminariai atliktais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Bendrovė nurodė ankstesnes Teismo bylas, visų pirma susijusias su nedideliu gamintojo tiesioginiu eksportu, teigdama, kad to nepakanka, kad būtų atmestas argumentas dėl vieno ūkio subjekto. Bendrovė taip pat nurodė, gamintojo vykdomas tiesioginis pardavimas vidaus rinkoje nėra svarbus nustatant, ar yra vienas ūkio subjektas eksporto srityje, ir kad tai, kad gamintojas kontroliuoja susijusį prekiautoją, yra esminis aspektas, į kurį reikia atsižvelgti vertinant šį argumentą.

(78) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentui ir nurodė, jog tai, kad gamybą vykdantis subjektas vykdė tiesioginį pardavimą, rodo, kad prekiautojas veikė kaip susijęs perpardavėjas, ir pritarė Komisijos atliktam eksporto kainos koregavimui.

(79) Komisija išnagrinėjo pastabas ir turimus įrodymus, visų pirma preliminariąją gamintojo ir susijusio prekiautojo sutartį. Komisija pažymėjo, kad šioje preliminariojoje sutartyje nustatomi komisiniai, kurie turi būti mokami už parduotas prekes, ir pažymėjo, kad pareigas, paprastai siejamas su pardavimo departamentu, gamintojas vykdė pats, o susijusio prekiautojo vykdytos pareigos atitiko prekybos atstovo, teikiančio su gamintojo eksportu susijusią paslaugą, pareigas. Tai taip pat atitiko palyginti didesnes eksportuojančio gamintojo pardavimo sąnaudas. Daugiau informacijos apie gamintojo ir susijusio prekiautojo sutartinius santykius nepateikta. Taigi Komisija padarė išvadą, kad kai kurios preliminariosios sutarties nuostatos neatitinka argumento, kad susijusio prekiautojo ir gamintojo santykiai ekonominiu požiūriu atitinka gamintojo ir vidaus pardavimo departamento santykius. Gamintojas veikiau vykdė pardavimą tiesiogiai, o susijęs prekiautojas vykdė su eksportu susijusią veiklą gamintojo vardu už komisinį mokestį. Atsižvelgdama į šią išvadą ir į pirminiu etapu padarytas išvadas, kad gamintojas vykdė ir tiesioginį pardavimą, Komisija padarė išvadą, kad argumentą dėl vieno ūkio subjekto reikia atmesti. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 54–55 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas negalutines išvadas.

(80) Dėl tiesioginio pardavimo eksportui svarbos, po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas iš esmės pakartojo savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo išdėstytus argumentus, kurie buvo aptarti laikinojo reglamento 54 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 79 konstatuojamojoje dalyje.

(81) Eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, kad didžioji dalis pardavimo eksportui buvo ne realus pardavimas eksportui – jis vykdytas vidaus rinkos pirkėjams pagal specialią teisinę ar muitinės tvarką. Komisija pažymėjo, kad šiam pardavimui eksportui taikoma teisinė tvarka nėra lemiama vertinant, ar pardavimas yra pardavimas eksportui, ir kad tai, jog toks tiesioginis pardavimas buvo vykdomas kartu su pardavimu vidaus rinkoje, yra įrodymas, kad gamintojas pats vykdė pardavimo funkcijas.

(82) Be to, eksportuojantis gamintojas tvirtino, jog tai, kad visą pardavimą vidaus rinkoje gamintojas vykdė tiesiogiai nedalyvaujant susijusiam prekiautojui, neturėjo reikšmės nustatant, ar pardavimą eksportui vykdė vienas ūkio subjektas. Komisija pažymėjo, kad šis faktas įrodo, jog gamintojas turi visapusiškai veikiantį vidaus pardavimo departamentą, kuris yra svarbus veiksnys ir kurį tokiu pripažino Bendrasis teismas ([8]).

(83) Eksportuojantis gamintojas išdėstė keletą argumentų dėl preliminariosios sutarties, kurią jis sudarė su susijusiu prekiautoju. Jis tvirtino, kad tokia eksportuojančio gamintojo ir susijusio prekiautojo sutartis sudaryta dėl to, kad būtų „dokumentinis įrodymas, jei būtų atliekamas valdžios ar mokesčių institucijų auditas ir būtų tikrinamos sandorių kainodaros taisyklės“. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad nors eksportuojančio gamintojo ir susijusio prekiautojo sutartis gali būti svarbi ir dėl mokestinių priežasčių, tai nepaneigia fakto, kad sutartyje aiškiai nustatyta, jog susijęs prekiautojas teikia eksporto paslaugas už komisinius, priklausančius nuo įvykdyto pardavimo. Eksportuojantis gamintojas taip pat patvirtino, kad sutartyje aiškiai nustatyta, jog pritraukti pirkėjus ir sudaryti su jais reikiamas sutartis ir susitarimus yra eksportuojančio gamintojo (gamintojo) pareiga. Komisijos nuomone, tai parodo, kad eksportuojantis gamintojas turi savo visapusiškai veikiantį pardavimo eksportui departamentą, taigi, susijęs prekiautojas nevykdė eksportuojančio gamintojo vidaus pardavimo departamento funkcijų. Be to, atrodo, kad eksportuojančio gamintojo argumentas reiškia, jog koregavimą pagal pagrindinio reglamento

([8]) 2015 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimas *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) prieš Europos Sąjungos Tarybą*, T-26/12, 50 punktas.

2 straipsnio 10 dalies i punktą buvo galima atlikti tik tokiu atveju, jeigu susijusiam prekiautojui būtų perduota visa pardavimo departamento paprastai vykdoma veikla. Taip nėra. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą reglamentuojami „komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo“ (šiuo atveju – pardavimo eksportui), papildomai nenurodant suteiktų paslaugų rūšies. Koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą tikslas – užtikrinti, kad visi komisiniai, sumokėti pardavimo eksportui tarpininkui už paslaugas, kurias šis suteikė vykdydamas minėtą pardavimo veiklą, neatsižvelgiant į paslaugų sudėtį, būtų tinkamai koreguojami siekiant užtikrinti palyginamumą su pardavimu vidaus rinkoje. Todėl argumentas buvo atmestas.

(84) Eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, jog sutarties nuostata, pagal kurią joks su produktų eksportu susijusių operacijų pelnas arba nuostoliai negali priklausyti susijusiam prekiautojui, nedera su nuostata, kad susijęs prekiautojas vykdo funkcijas, panašias į tarpininko, dirbančio už komisinius, nes tarpininkas nesutiktų, kad (visas) jo pelnas būtų perduotas gamybos bendrovei, o jam tebūtų kompensuotos tik sąnaudos, susijusios su akredityvų tikrinimu, muitinio įforminimo dokumentų rengimu, reikiamų eksporto dokumentų rengimu ir užtikrinimu, kad būtų surinkti mokėjimai. Komisija pažymėjo, kad eksportuojančio gamintojo ir susijusio prekiautojo finansiniai susitarimai atspindi veiklą ir funkcijas, kurias susijęs prekiautojas pagal susitarimą įsipareigojo atlikti už atlygį. Komisijos atliktas koregavimas, analogiškai taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, buvo pritaikytas siekiant atsižvelgti į šias funkcijas ir atspindėti tinkamą atlygį už paslaugas, suteiktas įprastomis rinkos sąlygomis. Todėl tai, ar susijusiam prekiautojui atlyginama komisiniu mokesčiu už eksportuojančiam gamintojui suteiktas eksporto paslaugas, rodo, kad susijęs prekiautojas teikia sutartas paslaugas eksportuojančio gamintojo vardu, tačiau negauna tinkamo atlygio, įskaitant pagrįstą pelną. Todėl argumentas buvo atmestas.

(85) Eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, jog tai, kad kai kurias pareigas, kurias paprastai vykdo pardavimo departamentas, jis atliko pats, netrukdo padaryti išvados, kad veikė vienas ūkio subjektas. Pasak eksportuojančio gamintojo, pagal nusistovėjusią teismų praktiką gamintojas ir prekybos bendrovė vis tiek gali būti sudaryti vieną ūkio subjektą, net jei gamintojas pats vykdo tam tikras pardavimo funkcijas. Komisija pažymėjo, kad pagal sutarties sąlygas eksportuojantis gamintojas faktiškai pats atliko daugumą ar net visas pareigas, kurias paprastai atlieka pardavimo departamentas. Kaip jau minėta 83 konstatuojamojoje dalyje, tai prieštarauja eksportuojančio gamintojo teiginiui, kad susijęs prekiautojas turėtų būti prilyginamas jo vidaus pardavimo departamentui. Veikiau susijęs prekiautojas, kaip priminė pats eksportuojantis gamintojas, atlieka papildomas su pardavimu eksportui susijusias funkcijas už atlygį arba komisinius. Būtent atsižvelgiant į šiuos komisinius buvo atliktas koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(86) Komisija pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas pakartotinai nurodė faktines aplinkybes, kurios nagrinėtos atliekant tyrimą byloje *Musim Mas* ir priimant sprendimą ([9]). Iš esmės eksportuojantis gamintojas, atrodo, turėjo omeny tai, kad jo faktinė padėtis nėra panaši į nagrinėtąją byloje *Musim Mas*, todėl koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra nepagrįstas. Komisija su tuo nesutiko. Koregavimo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą pagrįstumą reikia nagrinėti remiantis kiekvieno konkretaus atvejo faktais ir visais Komisijos turimais įrodymais. Sprendime *Musim Mas* nebuvo nustatyti būtiniausi reikalavimai, kurie turi būti tenkinami kiekvienu atveju. Sprendime *Musim Mas* Teismas veikiau sutiko su Tarybos pagal toje byloje nustatytus faktus atliktu vertinimu. Bet kuriuo atveju, kaip minėta, kai kurie byloje *Musim Mas* nurodyti faktai taip pat susiję su eksportuojančio gamintojo padėtimi – pirmiausia tai, kad buvo sudaryta sutartis, o tai nesuderinama su požiūriu, kad susijęs prekiautojas *de facto* prilygsta grupės vidaus pardavimo departamentui.

([9]) 2016 m. spalio 26 d. Teismo sprendimas *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) prieš Europos Sąjungos Tarybą*, C-468/15P.

(87) Eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, jog tai, kad eksportuojantis gamintojas kontroliuoja susijusį prekiautoją, tai, kad susijęs prekiautojas neperka prekių iš nesusijusių tiekėjų, ir tai, kad eksportuojantis gamintojas ir susijęs prekiautojas yra įsikūrę tuo pačiu adresu, yra svarbūs veiksniai nustatant, ar yra vienas ūkio subjektas.

(88) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad ne visi atskirai vertinami faktai turi įrodyti, kad eksportuojantis gamintojas ir susijęs prekiautojas nėra vienas ekonominis subjektas. Komisija veikiau turi atsižvelgti į visas sąlygas, kuriomis reglamentuojami eksportuojančio gamintojo ir susijusio prekiautojo santykiai. Kontrolės faktas nepaneigia išvados, kad susijęs prekiautojas nėra vidaus pardavimo departamentas, o grupėje teikia įvairių rūšių paslaugas, šiuo atveju susijusias su eksportu. Tai, kad susijęs prekiautojas teikia eksporto paslaugas už komisinį mokestį tik eksportuojančiam gamintojui ir jo buvimo vietai, rodo, kad šiuo etapu susijęs prekiautojas neteikia tų pačių paslaugų kitiems pirkėjams. Tai nereiškia, kad susijęs prekiautojas yra eksportuojančio gamintojo vidaus pardavimo departamentas.

(89) Todėl remdamasi tuo, kas išdėstyta, šiuo atveju Komisija nusprendė, kad susijęs prekiautojas vykdė eksportuojančio gamintojo eksporto veiklos tarpininko funkcijas, visų pirma tikrino gautus akredityvus, rengė ir tvarkė su muitiniu įforminimu ir pakrovimu susijusius dokumentus, rengė reikiamus eksporto dokumentus po pakrovimo ir vykdė su eksportu susijusias procedūras, pavyzdžiui, užtikrino, kad būtų surinktos prekių sąnaudos. Susijusiam prekiautojui už įvykdytą pardavimą mokėti komisiniai. Kadangi tokiam atlygiui turėjo įtakos grupės vidaus santykiai ir analogiškai taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, buvo nuspręsta, kad siekiant išvengti bet kokio iškraipomojo poveikio, kuris gali atsirasti dėl eksportuojančio gamintojo ir susijusio prekiautojo vidaus susitarimų, tikslinga naudoti pagrįstą pelno dydį ([10]).

(90) Taigi dėl visų laikinojo reglamento 54 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 79–88 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių argumentas buvo atmestas.

(91) Du eksportuojantys gamintojai pakartojo argumentą, kad Komisija turėtų skaičiuoti ketvirčio dempingą.

(92) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentams nurodydamas, kad ketvirčio dempingo skaičiavimas šiuo atveju yra nepagrįstas, nes dėl nedidelių išlaidų svyravimo, infliacijos ir Turkijos liros nuvertėjimo skaičiuoti ketvirčio dempingą nėra pagrindo.

(93) Komisija padarė išvadą, kad nė viena iš bendrovių nepateikė naujų argumentus pagrindžiančių įrodymų, dėl kurių Komisija turėtų pakeisti savo vertinimą, todėl laikinojo reglamento 64–68 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos negalutinės išvados buvo patvirtintos, o argumentas atmestas.

(94) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas pakartojo argumentą dėl ketvirčio dempingo skaičiavimo. Be to, bendrovė palygino išlaidų svyravimus ir infliacijos bei Turkijos liros nuvertėjimo rodiklius su nustatytais priverstinio kainų mažinimo skirtumais, kad įrodytų tariamą pirmųjų rodiklių reikšmingumą. Galiausiai bendrovė pažymėjo, kad, nors Komisija žaliavų kainų indeksavimo mechanizmą taiko pagal kiekvieną įsipareigojimų procedūrą, šiuo atveju apskaičiuojant dempingo skirtumą į tokius kainų svyravimus nebuvo atsižvelgta.

(95) Bendrovė nepateikė jokios naujos informacijos savo argumentui pagrįsti. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad, priešingai nei tvirtina eksportuojantis gamintojas, ketvirčio gamybos sąnaudų svyravimai buvo daugiausia susiję su vienu tiriamojo laikotarpio ketvirčiu, nors tiriamojo produkto pardavimas vykdytas visą tiriamąjį laikotarpį, o bendrų išlaidų svyravimas, infliacijos lygis ir Turkijos liros nuvertėjimas nebuvo tokio dydžio, kad reikėtų nukrypti nuo Komisijos nuosekliai taikomos praktikos, pagal kurią skaičiuojamas metinis dempingo skirtumas. Eksportuojančio gamintojo atliktas priverstinio kainų mažinimo skirtumo ir išlaidų skirtumų, infliacijos bei valiutos nuvertėjimo tiriamuoju laikotarpiu palyginimas neturi reikšmės, nes šiuo atveju lyginti du skirtingi tiesiogiai vienas su kitu nesusiję vertinimai. Dėl kainų

([10]) Šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 16 d. PPO kolegijos ataskaitos *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (Europos Sąjunga – antidempingo priemonės iš Indonezijos importuojamam tam tikrų rūšių riebalų alkoholiui) (WT/DS442/R) 7.129 punktą.

indeksavimo mechanizmų taikymo pagal įsipareigojimų procedūras Komisija pažymi, kad šie mechanizmai yra būtini siekiant išlaikyti tinkamą minimalią importo kainą, kad būtų išvengta piktnaudžiavimo ir vengimo ir taip būtų tinkamai pašalintas nustatytas dempingas ir žala. Nustatant dempingą ir žalą nagrinėjamas praėjęs laikotarpis, taigi šie du atvejai negali būti lyginami.

(96) Vienas eksportuojantis gamintojas ir du susiję eksportuojantys gamintojai užginčijo pirminį sprendimą netaikyti valiutos konvertavimo koregavimo, kurį jie prašė atlikti dėl su pardavimu Sąjungoje susijusių apsidraudimo sutarčių. Argumentas pateiktas dėl valiutos kurso, naudotino pardavimo užsienio valiuta (šiuo atveju – eurais) vertę konvertuojant į eksportuojančios šalies valiutą (Turkijos liras arba TRY). Bendrovės rėmėsi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktu, kuriame nurodyta: „<...>kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas“.

(97) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentams, kad apsidraudimas yra vidaus procesas ir kad bendrovės negali tvirtinti, jog apsidraudus pardavimo kaina būtų buvusi didesnė, nes nėra įrodymų, kad pirkėjai būtų mokėję didesnę kainą.

(98) Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktas yra taikomas tais atvejais, kai norint palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą būtina konvertuoti valiutą. Pagal nusistovėjusią praktiką toks palyginimas atliekamas susijusios šalies valiuta. Todėl šiuo atveju Komisija kaip palyginimo valiutą naudojo Turkijos lirą. Abi bendrovės, prašančios atlikti valiutos konvertavimo koregavimą, apdraudė tuos eksporto pardavimo sandorius, kurie buvo išreikšti eurais. Valiutos keitimo rizika, kylanti dėl šių sandorių, visais atvejais buvo apdrausta JAV dolerio atžvilgiu. Kadangi palyginimas atliktas Turkijos liromis ir visi sandoriai eurais buvo konvertuoti į Turkijos liras tiesiogiai, be tarpinio konvertavimo į JAV dolerius, o visas pardavimas vidaus rinkoje vykdytas Turkijos liromis, Komisija laikėsi nuomonės, kad apsidraudimo sutartyse sutartas eurų ir JAV dolerių konvertavimo kursas nebuvo svarbus palyginimui. Todėl Komisija atmetė visų trijų eksportuojančių gamintojų argumentus.

(99) Po galutinio faktų atskleidimo trys eksportuojantys gamintojai pakartojo savo argumentus dėl valiutos konvertavimo koregavimo pardavimo Sąjungai atveju, kad būtų atsižvelgta į valiutos kurso rizikos, susijusios su sandoriais eurais, apsidraudimo operacijas. Jie pakartojo, kad, nepriklausomai nuo to, kokia valiuta naudota palyginant kainas, dėl konvertavimo kurso susidarantis pelnas arba nuostoliai apsidraudimo metu daro didelį poveikį kainų palyginimui. Visų pirma eksportuojantys gamintojai pateikė teorinį pardavimo vidaus rinkoje užsakymo pavyzdį, kai vieneto kaina JAV doleriais buvo sutarta konkrečią dieną ir pardavimo eksportui užsakymo pavyzdį, kai tą pačią dieną sutarta ta pati vieneto kaina eurais. Iš bendrovių pateikto apskaičiavimo matyti, kad jei pardavimo užsakymai būtų įvykdyti tą pačią dieną ir sąskaitos faktūros suma būtų tiesiogiai konvertuojama iš sąskaitos faktūros valiutos į Turkijos liras, atlikus palyginimą būtų nustatytas dempingas, nors abiejų pardavimo užsakymų sutarta kaina užsakymų dieną buvo tokia pati. Todėl eksportuojantys gamintojai nurodė, kad koregavimą atsižvelgiant į apsidraudimą reikėtų atlikti remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktu arba k punktu.

(100) Komisija išnagrinėjo argumentą, ypač teorinį pavyzdį, kuriuo tariamai įrodoma, kad lyginant kainas reikėtų atsižvelgti į apsidraudimo sutartyse nurodytą valiutos kursą. Pirma, Komisija pažymėjo, kad pavyzdys yra matematiniu požiūriu teisingas, tačiau neatitinka nei bendrovių verslo veiklos, nei dempingo skirtumo apskaičiavimo realių aplinkybių. Visų pirma iš pavyzdžio matyti, kad dempingo skirtumas apskaičiuotas lyginant du atskirus tuo pačiu metu įvykdytus sandorius, tačiau šiuo atveju taip nėra, nes Komisija lygina tiriamuoju laikotarpiu nustatytą kiekvienos rūšies produkto vidutinę normaliąją vertę ir vidutinę eksporto kainą. Antra, pavyzdyje daroma prielaida, kad visi tam tikrą dieną sudaryti pardavimo užsakymai įvykdyti panašiu laiku, tačiau jau buvo parodyta, kad taip nėra. Iš tiesų vienas iš eksportuojančių gamintojų pateikė atskirą argumentą, kad laikotarpis nuo produkcijos pagaminimo momento iki to momento, kai pirkėjas pasiima prekes, vidaus rinkoje yra daug ilgesnis negu pardavimo eksportui atveju. Todėl padaryta išvada, kad bendrovių pateiktas pavyzdys nagrinėjamuoju atveju yra netikslus. Be to, nė viena iš bendrovių nepateikė įrodymų, kad dėl jų pardavimo eksportui sandorių eurais iš

pradžių buvo deramasi dėl jų kainos JAV doleriais. Priešingai, pirkimo–pardavimo sutartys ir (arba) pardavimo užsakymai, susiję su tais pardavimo eksportui sandoriais, buvo tiesiogiai išreikšti eurais, nenurodant jokių sumų JAV doleriais. Todėl konvertavimas iš eurų į Turkijos liras kaip tarpinę valiutą panaudojant JAV dolerius laikytas nereikšmingu. Todėl Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktu, atmetė prašomą koregavimą.

(101) Be to, nors bendrovės teigė galinčios eksporto sandorius susieti su konkrečiomis apsidraudimo operacijomis, pastarąsias, kaip ir daugeliu kitų atvejų, buvo galima koreguoti po pardavimo, atsižvelgiant į finansinės perspektyvos raidą ir siekiant kuo didesnės bendrovių grąžos. Todėl Komisija nemanė, kad apsidraudimą galima tiesiogiai susieti su vykdytu pardavimu eksportui ir kad, atsižvelgiant į išankstinę pardavimo kainą, kiltų rizika iškreipti faktinę eksporto kainą.

(102) Komisija šį argumentą atmetė ir pagal 2 straipsnio 10 dalies k punktą, nes bendrovės nepateikė jokių įrodymų, kad dėl apsidraudimo veiklos pirkėjai vidaus rinkoje nuolat mokėjo skirtingas kainas.

(103) Du eksportuojantys gamintojai prieštaravo pirminiam sprendimui atmesti kai kuriuos koregavimus, kuriuos jie prašė atlikti dėl pardavimo vidaus rinkoje (vienas buvo susijęs su sąlyginiu apmokestinimu muitais, kitas buvo atsargų laikymo koregavimas). Vienas iš jų taip pat ginčijo mokėjimo sąlygas, pagal kurias Komisija apskaičiavo jo vidaus kredito išlaidas.

(104) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančio gamintojo argumentams. Dėl sąlyginio apmokestinimo muitais jis nurodė, kad koregavimo negalima atlikti remiantis vien teorinėmis išlaidomis, nes neįmanoma nustatyti aiškios eksportuotų produktų ir už importuotas gamybos žaliavas nesumokėtų muitų sąsajos. Dėl atsargų laikymo išlaidų skundo pateikėjas pritarė Komisijos sprendimui atmesti minėtą koregavimą, nes susijusi bendrovė neįrodė, kad tų produktų, kurie ilgiau laikomi sandėlyje, kainos vidaus rinkoje yra didesnės.

(105) Kadangi bendrovės nepateikė jokių naujų įrodymų apie sąlyginio apmokestinimo muitu koregavimą, dėl kurių reikėtų pakeisti Komisijos pirminį vertinimą, laikinojo reglamento 60–63 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos, o argumentas atmestas. Atsargų laikymo išlaidų koregavimas, kurį prašė atlikti vienas eksportuojantis gamintojas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą, yra susijęs su tuo, kad kai kuriais pardavimo vidaus rinkoje atvejais pirkėjai vėlavo atsiimti prekes, todėl jos buvo ilgiau laikomos bendrovės sandėlyje. Dėl šio argumento Komisija padarė išvadą, kad, kadangi bendrovė negalėjo šių, kaip įtariama, patirtų išlaidų susieti su konkrečiais pardavimo sandoriais arba konkrečiais pirkėjais, taip pat negalėjo įrodyti, kad atsargų laikymo išlaidos turėjo įtakos kainoms vidaus rinkoje, argumentą reikia atmesti. Dėl mokėjimo sąlygų, pagal kurias apskaičiuotos vidaus kredito išlaidos, susijusi bendrovė nepateikė naujų įrodymų, dėl kurių reikėtų keisti pirminę Komisijos taikytą metodiką, t. y. vietoj nurodytų mokėjimo sąlygų, kurios, atlikus nuotolinį sutikrinimą, pripažintos neatitinkančiomis atitinkamose pirkimo–pardavimo sutartyse sutartų sąlygų, taikyti tikslesnes bendrovės nurodytas ir per nuotolinį sutikrinimą patikrintas mokėjimo sąlygas. Todėl argumentas buvo atmestas.

(106) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas pakartojo argumentą, kad pardavimo vidaus rinkoje atveju reikėjo atsižvelgti į sąlyginio apmokestinimo muitu ir atsargų laikymo išlaidų koregavimus, ir užginčijo mokėjimo sąlygas, kuriomis remdamasi Komisija apskaičiavo jo vidaus kredito išlaidas.

(107) Dėl sąlyginio apmokestinimo muitu jis pakartojo argumentą, kad, nepriklausomai nuo to, ar importo muitas buvo faktiškai sumokėtas, ar ne, vien tai, kad importo muitas gamybos žaliavoms yra taikomas, daro poveikį tiekėjų vidaus rinkoje už tas gamybos žaliavas nustatomai kainai.

(108) Dėl atsargų laikymo išlaidų koregavimo bendrovė pakartojo argumentą, kad šių išlaidų koregavimas yra panašus į kredito išlaidų koregavimą, nes jie abu yra susiję su vėlesniu mokėjimu. Bendrovė taip pat nurodė, kad atsisakymas taikyti šią vidaus rinkoje patirtų išlaidų sumą nedera su tuo, kad eksporto išlaidų suma, patirta dėl laivo prastovos mokesčio, susijusio su pardavimu Sąjungai, buvo pripažinta, nes abiem atvejais prekės vėlavo atvykti ir dėl to buvo patirta papildomų išlaidų.

(109) Dėl mokėjimo sąlygų, taikomų vidaus kredito išlaidoms apskaičiuoti, bendrovė pakartojo, kad Komisija turėjo apskaičiuoti kredito išlaidas remdamasi sutartomis mokėjimo sąlygomis, o ne tuo, kada faktiškai atliekami mokėjimai, nes tik sutartos mokėjimo sąlygos gali turėti įtakos nustatant kainą.

(110) Atsakant į šias pastabas dėl tariamo koregavimo dėl sąlyginio apmokestinimo muitu ir atsižvelgiant į Komisijos preliminarias išvadas, kad atliekant skaičiavimus negalima atsižvelgti į teorines išlaidas, paaiškėjo, kad, priešingai nei teigia bendrovė, į eksportuojančio gamintojo taikytas pardavimo vidaus rinkos kainas nebuvo įtraukta sąlyginio apmokestinimo muitu suma, dėl kurios priešingu atveju pardavimas būtų nuostolingas. Todėl argumentas buvo atmestas.

(111) Dėl atsargų laikymo išlaidų koregavimo Komisija pažymėjo, kad, nors papildomos prekių, kurias pirkėjai atsiima pavėluotai, sandėliavimo išlaidos jau yra įtrauktos į bendras pardavimo išlaidas, koregavimas, kurio prašoma siekiant atsižvelgti į atidėtą mokėjimą ir kurį bendrovė prilygino kredito išlaidų koregavimui, negali būti taikomas, nes sudarydama pirkimo–pardavimo sutartį bendrovė neatsižvelgė į galimą pavėluotą prekių atsiėmimą ir negalėjo jo susieti su jokiu pirkėju arba konkrečiu sandoriu, o tai patvirtina, kad prašomas koregavimas nebuvo atspindėtas pardavimo kainoje. Priešingai nei laivo prastovos mokestis, kurį bendrovė priskyrė tik eksporto sandoriams, už kuriuos buvo faktiškai sumokėti laivo prastovos mokesčiai, bendrovė negalėjo įrodyti, kad nurodytos atsargų laikymo išlaidos yra susijusios su faktiškai įvykdytais sandoriais. Todėl argumentas buvo atmestas.

(112) Dėl mokėjimo sąlygų, taikomų vidaus kredito išlaidoms apskaičiuoti, Komisija laikėsi nuomonės, kad bendrovės nurodytos faktinės mokėjimo sąlygos buvo tikslesnės, nes nustatyta, kad keleto sandorių atveju nurodytos pagal pardavimo užsakymus sutartos mokėjimo sąlygos neatitiko faktiškai pagal atitinkamus pardavimo užsakymus sutartų mokėjimo sąlygų. Todėl argumentas buvo atmestas.

(113) Viena eksportuojančių gamintojų grupė prieštaravo pirminiam sprendimui atmesti prašymą atlikti pardavimo vidaus rinkoje sąskaitų faktūrų koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies c punktą, kad būtų atsižvelgta į lengvatas, kurios, kaip įtariama, buvo suteiktos po sąskaitų faktūrų išrašymo.

(114) Atliekant tyrimą, taip pat to paprašius per nuotolinį sutikrinimą, bendrovė paaiškino, kad į jos apskaitą įtraukto sąskaitų faktūrų koregavimo ji negalėjo susieti su konkrečiais sandoriais. Pavyzdžiui, ji negalėjo identifikuoti kreditinių arba debetinių dokumentų, susijusių su konkrečiomis sąskaitomis faktūromis, kurių vertė turėjo būti koreguojama. Todėl Komisija padarė išvadą, kad prašomas koregavimas nepakankamai pagrįstas ir patvirtino šio argumento atmetimą.

(115) Du susiję eksportuojantys gamintojai iškėlė klausimų dėl preliminaraus kredito išlaidų, susijusių su pardavimu Sąjungai, apskaičiavimo. Bendrovės pirmiausia nurodė, kad Komisija padarė klaidą tas pačias Turkijos centrinio banko paskelbtas palūkanų normas eurais ir JAV doleriais taikydama visiems atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, nes taip neatsižvelgta į faktą, kad paskolų palūkanų normos priklauso nuo bendrovių specifikos ir finansinės padėties. Jos tvirtino, kad reikėjo naudoti faktines bendrovių paskoloms taikytas palūkanų normas.

(116) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentui nurodydamas, kad Komisijos pirminis sprendimas galiausiai taikyti Turkijos centrinio banko paskelbtas palūkanų normas yra skaidrus, objektyvus ir turėtų būti paliktas galioti.

(117) Išnagrinėjusi šį argumentą Komisija padarė išvadą, kad tų paskolų, kurias vienas iš susijusių eksportuojančių gamintojų gavo iš nepriklausomų bankų, atveju iš tiesų yra pagrįsta taikyti gamintojo faktiškai sumokėtas sutartines trumpalaikių paskolų JAV doleriais palūkanų normas, kad būtų apskaičiuotos jo kredito išlaidos. Todėl atliekant galutinį skaičiavimą padarytas pakeitimas. Tačiau dėl paskolos, kuri buvo gauta iš banko, susijusio su gamintoju, Komisija padarė išvadą, kad naudoti Turkijos centrinio banko paskelbtą vidutinę palūkanų normą eurais buvo

pagrįsta, nes sutartinė palūkanų norma neatitiko rinkos sąlygų. Kitas grupės eksportuojantis gamintojas tiriamuoju laikotarpiu neturėjo negrąžintų paskolų, todėl nebuvo nustatyta jokios konkrečios bendrovės palūkanų normos, kuria būtų galima remtis kaip pakaitiniu kintamuoju apskaičiuojant koregavimą pagal kredito išlaidas. Todėl buvo pagrįsta taikyti Turkijos centrinio banko skelbiamas vidutines palūkanų normas.

(118) Po galutinio faktų atskleidimo du susiję eksportuojantys gamintojai nurodė, kad Komisija abiem grupės gamintojams turėjo taikyti tą pačią palūkanų normą JAV doleriais, nes jų finansavimo sąlygos buvo tokios pačios. Visų pirma vienas eksportuojantis gamintojas pateikė papildomos informacijos, iš kurios matyti, kad susijęs eksportuojantis gamintojas faktiškai pasinaudojo viena iš susijusių eksportuojančių gamintojų nurodytų paskolų.

(119) Įvertinusi šį argumentą Komisija pažymėjo, kad atitinkamo eksportuojančio gamintojo finansavimo sąlygos buvo ne tokios pačios kaip kitos grupės bendrovės, nes minėtam eksportuojančiam gamintojui taikyta paskolos palūkanų norma buvo didesnė už vidutinę kitų paskolų palūkanų normą ir, kaip bendrovės paaiškino per nuotolinį sutikrinimą ir pakartojo savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo, į ją dar neįskaičiuotas antkainis už centrinės būstinės paslaugas. Atsižvelgdama į šiuos faktus Komisija argumentą atmetė.

(120) Vienas eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad Komisija turėjo naudoti bendrovės paskolų palūkanų normas, nes Komisija sutiko taikyti tokią metodiką kito atrinkto eksportuojančio gamintojo atveju.

(121) Komisijos nuomone, šie du atvejai yra skirtingi. Kitas eksportuojantis gamintojas pateikė informaciją apie savo paskolas pradiniuose klausimyno atsakymuose, o atitinkama bendrovė neatskleidė informacijos apie jokias trumpalaikes paskolas. Vietoj to bendrovė pasiūlė apskaičiuojant kredito išlaidas taikyti tarpbankines palūkanų normas. Komisijos nuomone, ši bendrovė nebūtų galėjusi gauti paskolos už tarpbankines palūkanų normas, todėl vietoj jų taikė Turkijos centrinio banko paskelbtas vidutines komercinių trumpalaikių paskolų palūkanų normas.

(122) Be to, Komisija įvertino naują informaciją, kurią minėtas eksportuojantis gamintojas pateikė pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo ir papildė savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo. Komisijos nuomone, atsižvelgiant į pradiniame klausimyno atsakyme ir vėlesniame tyrimo etape pateiktą prieštaringą informaciją, Komisijos laikinas sprendimas naudoti Turkijos centrinio banko paskelbtas palūkanų normas kredito išlaidoms nustatyti negali būti laikomas nepagrįstu. Todėl Komisija šį argumentą atmetė.

(123) Du susiję eksportuojantys gamintojai teigė, kad valiutos konvertavimo kursai neatitinka sąnaudų ir pardavimo duomenų. Kalbant apie pardavimo duomenis, buvo naudojamas vidutinis mėnesinis valiutos konvertavimas, o jų sąnaudų duomenims taikytas vidutinis metinis valiutos konvertavimas.

(124) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose skundo pateikėjas prieštaravo eksportuojančių gamintojų argumentui ir pritarė Komisijos taikytai preliminariai konvertavimo kursų metodikai. Jo nuomone, išlaidos (kurios bendrovių sąskaitose įtraukiamos už ilgesnį laikotarpį) turėtų būti apskaičiuojamos už metus ir konvertuojamos naudojant vidutinį tiriamojo laikotarpio valiutos kursą, o su pardavimu susijusios pajamos turėtų būti konvertuojamos tuo metu, kai yra gaunamos, taikant mėnesinį ar net dienos valiutos kursą.

(125) Išanalizavusi šį argumentą Komisija nustatė, kad jis pagrįstas. Todėl argumentas buvo priimtas ir atliekant galutinius skaičiavimus naudoti vidutiniai mėnesiniai valiutų keitimo kursai bendrovių sąnaudų ir pardavimo duomenims konvertuoti.

(126) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai nurodė, kad visus dempingui apskaičiuoti reikalingus duomenis pateikė JAV doleriais, todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą kainų palyginimo tikslais sumų nereikėjo konvertuoti iš JAV dolerių į Turkijos liras. Tada bendrovės nurodė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, kurioje nurodyta, kad „išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais“, o sumas JAV doleriais konvertavus į Turkijos liras, normaliajai vertei apskaičiuoti Komisijos naudotos gamybos sąnaudų sumos skyrėsi nuo apskaitos įrašuose nurodytų sumų.

(127) Pirma, Komisija pažymėjo, kad eksportuojantys gamintojai sandorius vykdė JAV doleriais, eurais ir Turkijos liromis. Todėl tam, kad visos vertės būtų išreikštos viena valiuta ir jas būtų galima palyginti, reikėjo konvertuoti valiutą. Antra, Komisija neginčija to, kad bendrovės visas vertes pačios konvertavo į JAV dolerius, nes šios bendrovės apskaitą tvarko JAV doleriais. Vis dėlto, Komisijos nuomone, norint palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą, tikslinga naudoti nagrinėjamosios šalies valiutą. Galiausiai, kadangi bendrovės nurodė gamybos sąnaudas JAV doleriais, Komisija, atsižvelgdama ir į bendrovių pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo, nustatė, kad būtų pagrįsta duomenis konvertuoti į Turkijos liras taikant mėnesinius konvertavimo kursus. Kadangi bendrovės nepateikė visos informacijos apie gamybos sąnaudas Turkijos liromis, nebuvo galima atsižvelgti į jokius verčių Turkijos liromis, kaip papildomos valiutos, naudojamos jų apskaitos įrašuose, skirtumus. Todėl Komisija šį argumentą atmetė.

(128) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad apskaičiuodama jo pardavimo Sąjungai kainą Komisija neturėjo išskaičiuoti tam tikrų sumų, pavyzdžiui, eksporto asociacijos mokesčio ir vienkartinės eksporto išskaitos.

(129) Komisija nusprendė, kad eksportuojantis gamintojas šį argumentą pateikė pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo ir kad koregavimai buvo aptarti klausyme po pirminio faktų atskleidimo.

(130) Klausyme bendrovė patvirtino, kad eksporto asociacijos mokestis buvo mokamas už jos narystę ÇİB. Bendrovė taip pat paaiškino, kad mokestis buvo sumokėtas kaip kiekvienos eksporto operacijos vertės procentinė dalis. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad eksporto asociacijos mokestis yra sąnaudos, kurias bendrovė patyrė tik dėl eksporto sandorių, o jo dydis priklausė nuo bendrovės eksporto lygio. Be to, lengvatos vertė galėtų būti nustatyta kiekvienam eksporto sandoriui atskirai, remiantis jo verte.

(131) Dėl vienkartinės eksporto išskaitos bendrovė pažymėjo, kad jos vertės iš eksporto kainos išskaičiuoti netikslinga, nes ji buvo susijusi tik su mokesčių lengvata, o ne su faktinėmis bendrovės išlaidomis. Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo bendrovė nurodė Turkijos teisės aktus ([11]), pagal kuriuos bet kuris eksportuotojas gali atskaityti 0,5 % savo pardavimo eksportui pajamų, kad būtų atsižvelgta į patirtas išlaidas, kurių kitu atveju nebuvo galima įtraukti į apskaitą dėl tinkamų dokumentų trūkumo. Todėl Komisija padarė išvadą, kad vienkartinė eksporto išskaita faktiškai prilygsta išlaidoms, susijusioms su bendrovės pardavimo eksportui sandoriais, dėl kurių bendrovė neturėjo tinkamų dokumentų ir kurių nebuvo galima įtraukti į jokias kitas išlaidų sąskaitas. Be to, Komisija galėjo atskirai nustatyti kiekvieno sandorio išskaitos vertę.

(132) Todėl Komisija atmetė argumentą dėl eksporto asociacijos mokesčio ir vienkartinės eksporto išskaitos.

3.5. **Dempingo skirtumai**

(133) Kaip nurodyta 28–132 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas po pirminio faktų atskleidimo, ir atitinkamai perskaičiavo dempingo skirtumus.

(134) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Çolakoğlu Metalurji A.Ş.“	7,3 %
„Erdemir“ grupė: — „Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.“ — „İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.“	5,0 %

([11]) 1961 m. sausio 6 d. Pajamų mokesčio įstatymo Nr. 193, su pakeitimais, padarytais 1995 m. birželio mėn. įstatymu Nr. 4108, 40 straipsnis.

„Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.“	4,7 %
„Ağir Haddecilik“	5,7 %
„Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.“	5,7 %
Visos kitos bendrovės	7,3 %

(135) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams buvo atskleisti individualių dempingo skirtumų skaičiavimai, įskaitant tikslinimus ir koregavimus, atliktus atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo.

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(136) Tiriamuoju laikotarpiu panašų produktą ES 27 valstybėse narėse gamino 21 žinomas gamintojas, priklausantis 14 grupių. Šie gamintojai sudaro Sąjungos pramonę, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje.

(137) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos (ES 27) gamybos apimtis, įskaitant gamybą uždarajai rinkai, sudarė 71–74,5 mln. tonų.

(138) Trys atrinkti Sąjungos gamintojai pagamino 34–38 % viso ES 27 panašaus produkto. Jiems tenka 40–44 % gamintojų, kurie pranešė apie save atliekant padėties prieš inicijavimą vertinimo analizę, pardavimo Sąjungoje apimties.

4.2. Atitinkamos Sąjungos rinkos nustatymas

(139) Turkijos Vyriausybės nuomone, Komisija nepakankamai paaiškino, kodėl atvirosios ir uždarosios rinkų rodiklius reikėjo nagrinėti atskirai. Turkijos Vyriausybės nuomone, Komisijos pateikti paaiškinimai prieštaravo PPO kolegijos ataskaitai byloje *Morocco – Hot-rolled-steel (Turkey)* (liet. *Marokas – karštai valcuotas plienas (Turkija)*) ir ataskaitai byloje *US – Hot-rolled steel* (liet. *JAV – karštai valcuotas plienas*), pagal kurias tyrimą atliekančios institucijos iš esmės turėtų vienodai nagrinėti visas pramonės dalis ir visą pramonę arba pateikti patenkinamą paaiškinimą, kodėl taip nėra.

(140) Siekdama pateikti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija gavo visos nagrinėjamojo produkto gamybos duomenis ir nustatė, ar produkcija buvo skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai. Vertindama laikinojo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje nurodytus žalos rodiklius Komisija atskirai išanalizavo su atvirąja rinka ir uždaraja rinka susijusius duomenis ir, kai įmanoma ir pagrįstais atvejais, atliko lyginamąją analizę. Kalbant apie laikinojo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje nurodytus ekonominius rodiklius, Komisija galėjo atlikti reikšmingą vertinimą tik nurodydama visą Sąjungos pramonės veiklą. Todėl Komisija mano, kad jos analizė atitinka Sąjungos teismų jurisprudenciją ir PPO praktiką ([12]).

(141) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija veikė nesilaikydama PPO jurisprudencijos, nes i) ji atskirai neanalizavo duomenų apie pardavimo kainas, gamybos sąnaudas, augimą, eksporto apimtį ir kainas, pelningumą, investicijų grąžą ir pinigų srautą ir ii) nepateikė jokių paaiškinimų, kodėl ji nagrinėjo tik atvirosios rinkos duomenis, užuot atlikusi atskirą lyginamąjį vertinimą. Komisija su tuo nesutiko, nes, kaip paaiškinta pirmiau konstatuojamojoje dalyje, remiantis atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais klausimyno atsakymais buvo galima analizuoti pardavimo kainas, pardavimo apimtį ir pelningumą atvirojoje rinkoje, palyginti su kitomis rinkomis. Tai, kad 10 lentelėje nurodytos pardavimo kainos atvirojoje rinkoje, nereiškia, kad pardavimo uždarojoje rinkoje kainos nebuvo nagrinėtos.

([12]) ETT, Sprendimas *Gimelec prieš Komisiją*, C–315/90, EU:C:1991:447, 21–29 punktai, PPO apeliacinės tarybos 2001 m. liepos 24 d. ataskaitos „*United States - Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* [liet. Jungtinės Amerikos Valstijos – antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštojo valcavimo plieniniams produktams], *WT/DS184/AB/R*“ 181–215 punktai.

(142) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 78–83 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.3. **Sąjungos suvartojimas**

4.3.1. *Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje*

(143) Sąjungos (ES 27) suvartojimo atvirojoje rinkoje raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

1 lentelė

Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje (tonomis)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje	33–34 mln.	32–33 mln.	34–35 mln.	33–34 mln.
Indeksas	*100*	96	102	99

Šaltinis:„Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(144) 2016–2018 m. suvartojimas atvirojoje rinkoje padidėjo 2 %, tačiau vėliau sumažėjo. Apskritai suvartojimas atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 1 %

4.3.2. *Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje*

(145) Sąjungos (ES 27) uždarojo suvartojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

2 lentelė

Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje (tonomis)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Sąjungos uždarasis suvartojimas	42,5–45,5 mln.	44–47 mln.	43,5–46,5 mln.	39,5–42,5 mln.
Indeksas	*100*	103	102	93

Šaltinis:„Eurofer“ ir atrinkti Sąjungos gamintojai.

(146) Suvartojimas uždarojoje rinkoje per pirmąją tiriamojo laikotarpį dalį šiek tiek padidėjo, o vėliau sumažėjo. Apskritai uždarasis suvartojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 7 procentiniais punktais.

4.3.3. *Bendras suvartojimas*

(147) Tiriamojo laikotarpio ES 27 šalių bendro suvartojimo – suvartojimo uždarojoje ir atvirojoje rinkose – raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

3 lentelė

Bendras suvartojimas (atviroji ir uždaroji rinkos) (tonomis)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	78–81 mln.	78–81 mln.	80–83 mln.	74–77 mln.
Indeksas	*100*	100	102	95

Šaltinis:„Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(148) Iš pirmiau pateiktos lentelės matyti, kad bendras suvartojimas 2018 m. šiek tiek padidėjo, tačiau, palyginti su 2016 m., apskritai sumažėjo 5 % Tiriamuoju laikotarpiu uždarasis suvartojimas sudarė 59 % bendro suvartojimo.

4.4. **Importas iš Turkijos**

4.4.1. *Importo iš Turkijos apimtis ir rinkos dalis*

(149) Importo iš Turkijos į ES 27 šalis raida:

4 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importo iš Turkijos apimtis (tonomis)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeksas	*100*	186	297	296
Rinkos dalis atvirojoje rinkoje (%)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Indeksas	*100*	190–220	270–300	270–300

Šaltinis:„Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(150) Importas iš Turkijos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 196 % – atvirojoje rinkoje jo dalis padidėjo beveik triskart.

(151) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad importas iš Turkijos užėmė ne Sąjungos pramonės rinkos dalį, bet tam tikrą trečiųjų šalių rinkos dalį, o tai negalėjo turėti jokio poveikio Sąjungos gamintojams.

(152) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pridūrė, kad Komisijos atlikta importo iš Turkijos apimties analizė buvo baigiamųjų rezultatų analizė, ir pažymėjo, kad Komisija veikiau turėtų nagrinėti raidą remdamasi 2019 ir 2020 m. ketvirčių duomenimis, taip pat atsižvelgti į tai, kad po tiriamojo laikotarpio importas sumažėjo. Komisija pažymėjo, kad Turkijos Vyriausybės metodika negali būti pagrindas abejoti tuo, kad 2016–2018 m. importas iš Turkijos kasmet augo ir nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 196 %, o jo atvirosios rinkos dalis padidėjo beveik triskart.

(153) Atsižvelgiant į šių pastabų pobūdį į jas atsakyta 5 skirsnyje.

4.4.2. *Importo iš Turkijos kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(154) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostato duomenimis. Importo iš Turkijos į ES 27 vidutinės svertinės kainos raida:

5 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Turkija	363	490	538	492
Indeksas	*100*	135	148	136

Šaltinis: Eurostatas.

(155) Vidutinės importo iš Turkijos kainos padidėjo nuo 363 EUR/t 2016 m. iki 492 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 36 % Dempingo kaina vykdomo importo vidutinių kainų ir Sąjungos pramonės vidutinių pardavimo kainų skirtumas tiriamuoju laikotarpiu, kaip parodyta 10 lentelėje, buvo reikšmingas (7,8 %).

(156) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Turkijos importo kainos negalėjo padaryti žalos Sąjungos gamintojams. Atsižvelgiant į šių pastabų pobūdį į jas atsakyta 5 skirsnyje.

(157) Priverstinio kainų mažinimo skirtumo skaičiavimas buvo peržiūrėtas, kad atspindėtų ES 27 padėtį, ir Komisija nustatė, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų importo dempingo kaina vidutiniai svertiniai priverstinio kainų mažinimo skirtumai buvo 1,2–2 % Kadangi plokščių karštojo valcavimo produktų rinka yra labai jautri kainoms, o konkurencija daugiausia priklauso nuo kainos, Komisija laikėsi nuomonės, kad tokie priverstinio kainų mažinimo skirtumai yra reikšmingi.

(158) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pabrėžė, kad, atsižvelgiant į rinkos pobūdį ir didelę kainų konkurenciją, net ir palyginti nedidelis priverstinio kainų mažinimo lygis gali būti reikšmingas. Tačiau Turkijos Vyriausybė nurodė, kad teiginys, jog priverstinio kainų mažinimo skirtumai yra reikšmingi, tėra prielaida, nes tinkamo vertinimo ar kriterijų, pagal kuriuos būtų nustatoma, koks skirtumas turėtų būti laikomas reikšmingu, nėra. Komisija šiuos argumentus atmetė kaip nepagrįstus. Rinkos raida ir importo šaltinių pokyčiai, nurodyti 14 lentelėje, patvirtina kainos svarbą plokščių karštojo valcavimo produktų rinkoje. Be to, Turkijos Vyriausybė pati pripažino, kad dėl nedidelio kainos skirtumo iš Turkijos importuoto produkto rinkos dalis padidėjo ([13]).

(159) Po galutinio faktų atskleidimo „Erdemir“ ir „Colakoglu“ grupės nurodė, kad nustačiusi 66,1 % („Colakoglu“ grupė) ir 69,5 % („Erdemir“ grupė) priverstinį atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kainų mažinimą, Komisija nenustatė bendro priverstinio kainų mažinimo produkto atžvilgiu, todėl pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį. Jų nuomone, negalima atmesti galimybės, kad nustatyti priverstinio kainų mažinimo skirtumai būtų buvę kitokie, jeigu Komisija būtų išnagrinėjusi poveikį kainai remdamasi visu atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimu. Komisija šį argumentą atmetė kaip nepagrįstą, nes pagrindiniame reglamente nereikalaujama, kad išvada dėl priverstinio kainų mažinimo būtų grindžiama visu atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimu. Kainos analizė veikiau grindžiama į Sąjungą eksportuotų modelių ir panašaus produkto palyginimu, o lyginant eksportuojančių gamintojų pardavimo eksportui kainas ir Sąjungos pramonės pardavimo kainas, reikia atsižvelgti į tai, kad kiekvienas eksportuojantis gamintojas eksportuoja ne visus atrinktų (trijų) Sąjungos gamintojų parduodamus modelius. Bet kuriuo atveju Komisija priminė, kad dempingo kaina vykdomo importo vidutinių kainų ir Sąjungos pramonės vidutinių pardavimo kainų tiriamuoju laikotarpiu skirtumas, kaip parodyta 10 lentelėje, buvo reikšmingas (7,8 %).

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(160) Komisija primena, kad pradiniu etapu skundo pateikėjas paprašė Komisijos pradėti analizuoti žalos tendencijas nuo 2017 m., remdamasis tuo, kad 2016 m. (pirmieji per šį tyrimą nagrinėjamo laikotarpio metai) buvo netipiški metai, nes nustatyta, kad Sąjungos pramonei žala padaryta dėl importo dempingo kaina ir subsidijuoto importo iš kelių šaltinių. Komisija pripažino, kad nuo 2016 m. žalos rodiklių raidai įtakos turėjo tai, kad 2016 m. Sąjungos pramonės padėčiai vis dar darė poveikį importas dempingo kaina ir subsidijuotas importas, o 2017 m. Sąjungos pramonė akivaizdžiai atsigavo po to, kai tais metais šiam importuojamam produktui buvo nustatytos galutinės antidempingo ir kompensacinės priemonės. Vis dėlto Komisija nusprendė pateikti duomenis pagal savo įprastą praktiką, t. y. atsižvelgti ne tik į tiriamojo laikotarpio duomenis, bet ir į trijų kalendorinių metų iki tiriamojo laikotarpio duomenis. Todėl Komisija į nagrinėjamąjį laikotarpį įtraukė ir 2016 m.

([13]) Nekonfidencialios bylos dokumento Nr. t21.000916 (Turkijos Vyriausybės pateikta informacija) p. 14 paskutinė pastraipa.

(161) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad kai kurie žalos analizės aspektai neapėmė 2016 m. duomenų ir kad dėl to Komisijos žalos vertinimas yra klaidingas. Po galutinio faktų atskleidimo šalis paaiškino nepritarianti tam, kad nebuvo įvertinti 2016 m. rodikliai, ypač tie, iš kurių matyti teigiamos tendencijos po 2016 m. (pvz., Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis ir rinkos dalis), kurias reikėtų pripažinti požymiu, kad Sąjungos pramonei materialinė žala nebuvo daroma. Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad tariamos žalos vidaus pramonei nagrinėjimas turėtų būti grindžiamas 2016–2019 m. laikotarpiu, kuris, jos teigimu, nebuvo susijęs su visais žalos rodikliais. Visų pirma, Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad pastaruoju metu nebuvo galima pramonės padėties pagerėjimo arba pablogėjimo susieti su prekybos apsaugos priemonių buvimu arba nebuvimu. Turkijos Vyriausybė kritikavo laikinojo reglamento 104 konstatuojamosios dalies pabaigą, nes, jos nuomone, tai, kad galutinės antidempingo priemonės ir kompensaciniai muitai Kinijai buvo paskelbti 2017 m. balandžio ir birželio mėn. ([14]), ir tai, kad galutinės antidempingo priemonės Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai buvo nustatytos 2017 m. spalio mėn. ([15]), reiškia, kad 2017 m. vis dar buvo daromas visas žalingas importo dempingo kaina iš šių šalių poveikis. Pagrįsdama savo argumentą Turkijos Vyriausybė pabrėžė, kad 2017 m. importas iš šių penkių šalių vis dar sudarė 26 % plokščių karšto valcavimo produktų importo.

(162) Dėl teiginių, susijusių su 2016 m. įtraukimu arba neįtraukimu į kai kuriuos žalos rodiklius, Komisija paaiškino, kad atitinkamose lentelėse, laikinojo reglamento 1.8 skirsnyje ir kitose išvadose aptariamas 2016–2019 m. laikotarpis, kaip nurodyta reglamente. Lentelėse pateiktose pastabose, susijusiose su nagrinėjamuoju laikotarpiu, apžvelgiamos tendencijos nuo 2016 m., neatsižvelgiant į tai, ar jos yra teigiamos, ar neigiamos. Taip yra net ir tais atvejais, kai (kaip šiuo atveju) Komisija atsižvelgė į įvykius, įvykusius tam tikru laiku per nagrinėjamąjį laikotarpį, įskaitant prekybos apsaugos priemones, ir juos nagrinėjo.

(163) Dėl antidempingo priemonių taikymo Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai, atliekant tyrimą nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2016 m. birželio 30 d. Dėl antidempingo ir kompensacinių priemonių taikymo Kinijai, tiriant dempingą, subsidijavimą ir žalą nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. Turkijos Vyriausybės pastabos, kad 2017 m. penkioms šalims vis dar teko 26 % nagrinėjamojo produkto importo, todėl jis vis dar darė žalą Sąjungos pramonei, yra klaidinančios. Kaip parodyta laikinojo reglamento 14 lentelėje, 2016–2017 m. importo iš nurodytų penkių šalių apimtis sumažėjo 68 % (t. y. nuo 5 724 303 tonų iki 1 810 518 tonų), o bendra jų rinkos dalis sudarė 16,1 ir 5,2 % Šios tendencijos patvirtintos pagal ES 27 duomenis. Kaip parodyta šio reglamento 14 lentelėje, 2016–2019 m. importo iš nurodytų penkių šalių apimtis reikšmingai sumažėjo (t. y. nuo 5 611 020 tonų iki 1 565 303 tonų), panašiai sumažėjo ir bendra jų rinkos dalis (t. y. nuo 16–17 % iki 4–5 %). Todėl Komisija laikė nepagrįstu argumentą, kad per ankstesnius tyrimus nustatyta, jog 2017 m. vis dar buvo visas žalingas importo dempingo kaina iš Kinijos, Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos poveikis.

(164) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė priminė savo pastabas dėl galutinių antidempingo priemonių ir kompensacinių muitų Kinijai ir galutinių antidempingo priemonių Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustatymo laiko. Ji nurodė, kad importo iš šių šalių sumažėjimas nekeičia fakto, kad šis importas vis dar sudarė didelę ES 27 importo dalį ir 2017 m. buvo žalingas. Turkijos Vyriausybės nuomone, Komisija bandė išvengti tokio žalingo poveikio nagrinėjimo remdamasi rodikliais, rodančiais absoliutų sumažėjimą. Komisija laikėsi nuomonės, kad argumentas nepagrįstas. Per ankstesnių tyrimų tiriamuosius laikotarpius nebuvo nustatyta, kad 2017 m. vykdytas žalingas dempingas – kaip jau buvo paminėta, tais metais atitinkamų šalių rinkos dalys labai sumažėjo. Be to, šio reglamento 5.2.1 skirsnyje pateikiama rinkos raidos ir įvairių importo šaltinių rinkos dalių analizė.

([14]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68), 2017 m. birželio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/969, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2017 6 9, p. 17).

([15]) 2017 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1795, kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (OL L 258, 2017 10 6, p. 24).

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(165) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

6 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Gamybos apimtis (tonomis)	74–77,5 mln.	77–80,5 mln.	76–79,5 mln.	71–74,5 mln.
Indeksas	*100*	104	102	96
Gamybos pajėgumai (tonomis)	88–93 mln.	89–94,5 mln.	90–95,5 mln.	91–96 mln.
Indeksas	*100*	102	103	104
Pajėgumų naudojimas (%)	84	86	84	78
Indeksas	*100*	102	99	93

Šaltinis: „Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(166) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo 4 %, o gamybos pajėgumai padidėjo 4 % Todėl pajėgumų naudojimas sumažėjo 7 % – nuo 84 % 2016 m. iki 78 % tiriamuoju laikotarpiu.

(167) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, jog tai, kad nuo 2016 m. Sąjungos pramonė kasmet didino pajėgumus, rodo, kad jos padėtis buvo gera. Komisija su tuo nesutiko, pabrėždama, kaip nustatyta laikinojo reglamento 107 konstatuojamoje dalyje, kad pajėgumų padidėjimas 2016–2017 m. atspindi Sąjungos rinkos sąlygų pagerėjimą nustačius galutines antidempingo ir kompensacines priemones iš penkių šalių importuojamam produktui ir kad pajėgumai nuo 2017 m. didėjo veikiau dėl padidėjusio veiksmingumo ir kliūčių šalinimo.

(168) Turkijos Vyriausybė kritikavo tai, kad nėra atskiros uždarosios ir atvirosios rinkos analizės pagal šią dalį, todėl nebuvo galima nustatyti bendro gamybos sumažėjimo kilmės. Komisijos nuomone, 6 lentelės duomenų suskirstymas į uždarąją ir atvirąją rinkas būtų beprasmis. Sąjungos gamintojai iš tiesų naudoja gamybos įrangą ir linijas tiriamajam produktui gaminti, nepriklausomai nuo to, ar jis skirtas uždarajam naudojimui, ar ne. Tačiau daugiau duomenų apie uždarosios rinkos apimtį pateikta 8 lentelėje.

4.5.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(169) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies atvirojoje ES 27 rinkoje raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis ir rinkos dalis

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Sąjungos pramonės pardavimas ES (tonomis)	24–27 mln.	24–27,5 mln.	25–28,4 mln.	24,5–27,5 mln.
Indeksas	*100*	*101*	*103*	*103*

Rinkos dalis (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Indeksas	*100*	*105*	*102*	*104*

Šaltinis: „Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(170) Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 3 %, o rinkos dalis – 4 %

(171) Sąjungos (ES 27) pramonės uždarojo pardavimo apimties ir rinkos dalies Sąjungos rinkoje raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Uždarojo pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Uždarojo pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis (tonomis)	42,5–45,5 mln.	44–47 mln.	43,5–46,5 mln.	39,5–42,5 mln.
Indeksas	*100*	*103*	*102*	*93*
Visa Sąjungos pramonės gamyba (tonomis)	73–76 mln.	76–79 mln.	75–78 mln.	70–73 mln.
Indeksas	*100*	*104*	*102*	*96*
Visos Sąjungos gamybos uždarosios rinkos dalis (%)	61	61	61	59
Indeksas	*100*	*99*	*99*	*96*

Šaltinis: „Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(172) Sąjungos pramonės uždaroji rinka (sudaryta iš Sąjungos pramonės plokščių karštojo valcavimo produktų, skirtų naudoti galutinės grandies rinkoje) nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 7 %, t. y. maždaug 3 mln. tonų. Sąjungos pramonės uždarosios rinkos dalis (išreikšta visos Sąjungos gamybos procentine dalimi) sumažėjo nuo 61 % 2016 m. iki 59 % tiriamuoju laikotarpiu.

(173) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė kritikavo tai, kad laikinojo reglamento 109 konstatuojamojoje dalyje Komisija Sąjungos pramonės rinkos dalies padidėjimą 2018–2019 m. aiškino tuo, kad dėl investicijų sumažėjimo didelė pardavimo apimtis buvo perkelta iš uždarosios rinkos į atvirąją rinką. Jos nuomone, kad šis paaiškinimas rodo, jog Komisija laikosi šališko požiūrio atskirdama šias rinkas taip, kaip ji mano esant tinkama. Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pakartojo savo argumentą ir suabejojo Sąjungos pramonės rinkos dalies raidos nustatymo objektyvumu. Komisija atmetė įtarimą dėl šališkumo. Komisija mano, jog yra teisėta ir, iš tikrųjų, reikalinga investicijų atsiėmimo atveju gamybą uždarajai rinkai perorientuoti į gamybą atvirajai rinkai. NET jeigu, kaip tvirtina Turkijos Vyriausybė, Sąjungos gamintojų atvirosios rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo, Komisijos nuomone, padidėjimas buvo daug mažesnis, palyginti su Turkijos importo rinkos dalies padidėjimu per tą patį laikotarpį. Atsižvelgiant į gana stabilų suvartojimą Sąjungoje, importas iš Turkijos užpildė kai kurių kitų trečiųjų šalių, kurioms nuo 2017 m. taikomi prekybos antidempingo ir (arba) kompensaciniai muitai, spragą.

(174) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad nebuvo parduotų gamybos linijų gamybos apimties analizės, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 111 konstatuojamojoje dalyje. ÇİB nurodė, kad gamybos linijos parduotos dėl strateginių ir komercinių priežasčių. Komisija pažymėjo, kad pardavimas buvo susijęs su Sąjungos gamintojų nuosavybės pasikeitimu, o tai neturi poveikio 6 lentelei. Komisija nenustatė jokio aptariamo pardavimo ir importo iš Turkijos ryšio.

(175) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad pagrindiniai žalos rodikliai, kaip antai pardavimo apimtis ir rinkos dalis atvirojoje rinkoje rodo, kad Sąjungos pramonės veiklos rezultatai nebuvo prasti. Komisija nustatė, kad teiginys nepagrįstas, nes laikinojo reglamento 109 ir 150 konstatuojamosiose dalyse jau paaiškinta, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis padidėjo dėl investicijų atsiėmimo, dėl kurio nemažai sandorių, kurie anksčiau būtų buvę laikyti uždaraisiais, tapo atvirosios rinkos sandoriais. Be to, žala nustatoma įvertinus visus svarbius ekonominius veiksnius ir rodiklius, turinčius įtakos bendrai pramonės padėčiai, kaip numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

(176) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad šiame skirsnyje pateiktose Komisijos pastabose nepaaiškinta, kodėl Sąjungos pramonė augo arba kodėl pardavimo rinkoje apimties ir rinkos dalies padidėjimas šiuo konkrečiu atveju nėra svarbus. Atsižvelgiant į šių pastabų pobūdį į jas atsakyta 217 konstatuojamojoje dalyje.

4.5.2.3. Augimas

(177) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad laikinojo reglamento 112 konstatuojamojoje dalyje išdėstyti nepagrįsti tvirtinimai, ir kritikavo kai kurias formuluotes. Komisija nustatė, kad argumentai yra nepagrįsti, nes nurodytoje konstatuojamojoje dalyje daroma aiški nuoroda į laikinajame reglamente pateiktus duomenis ir išvadas.

(178) ES 27 gamybos duomenys rodo didelį mažėjimą nuo 2017 m., pardavimas ir rinkos dalis išliko stabilūs, o suvartojimas atvirojoje rinkoje per tą patį laikotarpį šiek tiek padidėjo. Sąjungos pramonė ES 27 augo tik šiek tiek, jei atskaitos tašku pasirenkami 2016 m., t. y. metai, kai buvo nustatyta, kad importas dempingo kaina iš kitų šalių Sąjungos pramonei daro žalą.

(179) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė abejojo, ar tam tikros išvados dėl augimo buvo objektyvios, nes Komisija anksčiau gamybos sumažėjimą pripažino „dideliu“, o pardavimo atvirojoje rinkoje padidėjimą laikė „nedideliu“. Komisija pažymėjo, kad, pirma, Turkijos Vyriausybė savo argumente nurodė ne 27 ES valstybių narių procentinius dydžius, todėl jie yra pasenę, ir, antra, bet kuriuo atveju, atliekant lyginamąją analizę, kaip vertinti procentinį pokytį, reikia atsižvelgti į santykinį atitinkamos vertės, kuri pakito, dydį.

4.5.2.4. Užimtumas ir našumas

(180) ES 27 užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Darbuotojų skaičius	38–40 tūkst.	42–44 tūkst.	38–40 tūkst.	37–39 tūkst.
Indeksas	*100*	*112*	*103*	*100*
Našumas (tonomis darbuotojui)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Indeksas	*100*	*92*	*99*	*96*

Šaltinis:„Eurofer“ ir atrinkti Sąjungos gamintojai.

(181) Sąjungos pramonės užimtumo lygis, susijęs su plokščių karštojo valcavimo produktų gamyba, nagrinėjamuoju laikotarpiu svyravo, tačiau apskritai išliko pastovus. Atsižvelgiant į sumažėjusią gamybą, Sąjungos pramonės darbo jėgos našumas, vertinamas tonomis vienam darbuotojui per metus, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 4 %

(182) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad iš pagrindinių žalos rodiklių, pavyzdžiui, užimtumo, matyti, kad Sąjungos pramonės veiklos rodikliai nebuvo prasti. Tačiau Komisija pažymėjo, kad, nepaisant darbuotojų skaičiaus pastovumo nagrinėjamuoju laikotarpiu, 2017–2019 m. darbuotojų skaičius labai sumažėjo. Sąjungos pramonės patirta materialinė žala bet kuriuo atveju buvo akivaizdi, kaip parodyta laikinojo reglamento 4.5.4 skirsnyje ir šio reglamento 4.6 skirsnyje.

(183) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad išvada dėl materialinės žalos, padaryta remiantis vien tuo, kad sumažėjo darbuotojų skaičius, prieštarauja PPO bylų praktikai ir kad nuo 2017 m. darbuotojų skaičiaus mažėjimo negalima aiškinti tuo, kad importas iš Turkijos vykdytas dempingo kaina. Komisija šiuos argumentus atmetė. Komisija niekur nenurodo, kad išvada dėl materialinės žalos buvo padaryta remiantis vien tuo, kad sumažėjo darbuotojų skaičius. Dėl darbuotojų skaičiaus pokyčių, jie gana tiksliai atitiko gamybos tendencijas.

(184) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad našumo nereikėtų vertinti atskirai, nes 2017 m. našumas sumažėjo dėl to, kad 2016 ir 2017 m. labai išaugo užimtumas. Našumas yra vienas iš veiksnių, kurie yra nagrinėjami analizuojant žalą, ir Komisija patvirtino, kad joks veiksnys nebuvo vertinamas atskirai.

(185) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad pirmiau nurodytos konstatuojamosios dalies paskutinis sakinys prilygsta teiginiui, kad našumo sumažėjimą 2017 m. sukėlė užimtumo padidėjimas. Komisija nesutiko su Turkijos Vyriausybe, tačiau pripažino, kad 2016–2017 m. laikotarpiu užimtumo padidėjimas padarė tam tikrą poveikį 2016–2017 m. našumo sumažėjimui. Vis dėlto našumas nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio vėl sumažėjo (tuo laikotarpiu užimtumas taip pat mažėjo), todėl, kaip nurodyta 181 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu našumas iš viso sumažėjo 4 %

4.5.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(186) Remiantis ES 27 duomenimis, visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš Turkijos apimtį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

(187) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė užginčijo Komisijos pastabas dėl Sąjungos pramonės atsigavimo 2017 m., kai buvo pritaikytos prekybos apsaugos priemonės. Kadangi šiame skirsnyje nagrinėjamas „atsigavimas nuo buvusio dempingo“, Komisijos nuomone, yra pagrįsta priminti, kad, atsižvelgiant į ankstesnių to paties produkto tyrimų išvadas, 2016 m. vykdytas dempingas turėjo įtakos Sąjungos pramonės padėčiai, 2017 m. pastebėta atsigavimo požymių, tačiau sveikesnio pelningumo lygis tiriamuoju laikotarpiu išnyko.

(188) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 115–117 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.5.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(189) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto pardavimo kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pardavimo kainos ir gamybos sąnaudos Sąjungoje

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Vidutinė vieneto pardavimo kaina atvirojoje rinkoje (EUR/t)	393	532	574	534
Indeksas	*100*	*135*	*146*	*136*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	413	497	540	560
Indeksas	*100*	*121*	*131*	*136*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(190) Vidutinės vieneto pardavimo kainos 2017 m., palyginti su 2016 m., gerokai padidėjo, o 2018 m. vėl padidėjo. Tačiau Sąjungos pramonės vidutinė vieneto pardavimo kaina sumažėjo nuo 574 EUR/t 2018 m. iki 534 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu, o gamybos sąnaudos padidėjo nuo 540 EUR/t 2018 m. iki 560 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu. Todėl, nors 2017 ir 2018 m. Sąjungos pramonė galėjo perkelti patirtas padidėjusias sąnaudas pirkėjams ir išlikti pelninga, tiriamuoju laikotarpiu ji to nebegalėjo padaryti. Šioje lentelėje ir laikinojo reglamento 10 lentelėje pateikta informacija apie gamybos sąnaudas yra identiška.

(191) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad tiek Sąjungos pramonės gamybos vieneto sąnaudos, tiek vidutinės vieneto pardavimo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu atvirojoje rinkoje padidėjo tiek pat (+ 36 %), todėl Sąjungos pramonė galėjo į savo kainas įtraukti padidėjusias žaliavų kainas. Komisija pažymi, kad Turkijos Vyriausybės vertinimas yra baigiamųjų rezultatų analizė, kurioje neatsižvelgiama į metinę raidą ir į tai, kad atliekant antidempingo tyrimą, po kurio 2017 m. Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai buvo nustatytos priemonės, nustatyta žala laikotarpiu nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2016 m. birželio 30 d. Iš tiesų, kadangi 2016 m. pardavimo kainos Sąjungoje buvo labai smukdomos ([16]) dėl importo dempingo kaina iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, 2017 m. Sąjungos pramonė tegalėjo padidinti pardavimo kainas iki normalaus lygio ([17]). Komisija taip pat pažymi, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos sumažėjo nuo 574 EUR/t 2018 m. iki 534 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu, o vieneto sąnaudos per tą patį laikotarpį padidėjo nuo 540 EUR/t iki 560 EUR/t. Todėl, nors 2017 ir 2018 m. Sąjungos pramonė galėjo perkelti patirtas padidėjusias sąnaudas pirkėjams ir išlikti pelninga, tiriamuoju laikotarpiu ji to nebegalėjo padaryti.

(192) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija neįrodė, kaip Sąjungos pramonė į savo pardavimo kainas galėjo įtraukti 2017 m. patirtas padidėjusias sąnaudas. Komisija su tuo nesutiko. Nuotoliniu būdu sutikrinus atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymus ir 10 lentelę patvirtinta, kad į 2016 m. ir 2017 m. padidėjusias sąnaudas buvo galima įtraukti nustatant didesnes pardavimo kainas 2016 m. ir 2017 m. atvirojoje ES 27 rinkoje.

4.5.3.2. Darbo sąnaudos

(193) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

([16]) Žr., be kita ko, Įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/1795, kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, 3, 7 lenteles ir 339 konstatuojamąją dalį.

([17]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1795 (žr. šio reglamento 10 išnašą). Nuo 2016 m. spalio mėn. Sąjungos gamintojai galėjo naudotis apsauga pagal 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 33).

11 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
(EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeksas	*100*	*105*	*107*	*112*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(194) Nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo 12 % Ši lentelė yra identiška laikinajame reglamente pateiktai 11 lentelei.

(195) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad darbo sąnaudų padidėjimo negalima susieti vien su importu iš Turkijos. Šalis skundėsi, kad laikinajame reglamente neišnagrinėtos darbo sąnaudų raidos priežastys. Komisija patikino Turkijos Vyriausybę, kad darbo sąnaudos yra vienas iš veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama analizuojant žalą, ir kad Komisija nė vieno veiksnio nenagrinėjo atskirai. Darbo sąnaudų padidėjimą lėmė keletas veiksnių, tarp jų – įsipareigojimai profesinėms sąjungoms, atstovaujančioms darbo jėgai. Tačiau Komisija priminė, kad šioje analizėje svarbus klausimas yra tai, kiek Sąjungos pramonė galėjo perkelti padidėjusias sąnaudas, kaip išnagrinėta pirmiau išdėstytame skirsnyje.

4.5.3.3. Atsargos

(196) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Atsargos

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeksas	*100*	*117*	*82*	*84*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Indeksas	*100*	*110*	*81*	*85*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(197) Laikotarpio pabaigos atsargų lygis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 16 % Kalbant apie laikotarpio pabaigos atsargų, išreikštų gamybos procentine dalimi, raidą, šis rodiklis nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo palyginti pastovus ir siekė maždaug 5 % gamybos apimties. Ši lentelė yra identiška laikinajame reglamente pateiktai 12 lentelei.

(198) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Komisijos laikinojo reglamento 125 konstatuojamojoje dalyje pakankamai išsamiai išdėstytos išvados, kad atsargos nelaikomos svarbiu žalos rodikliu, yra neobjektyvios. Komisija su tuo nesutiko. Kaip paaiškinta laikinajame reglamente, daugumos rūšių panašūs produktai yra gaminami pagal konkrečius užsakymus, todėl pristatomi juos pagaminus ir nėra laikomi atsargose. Komisija panašią išvadą dėl atsargų padarė ir per ankstesnius tyrimus dėl to paties produkto ([18]). Be to, atliekant šį tyrimą patvirtinta, kad daugumos rūšių panašūs produktai yra iš tiesų gaminami pagal konkrečius naudotojų užsakymus.

([18]) Žr., *inter alia*, Įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/1795 (žr. šio reglamento 10 išnašą) 292 konstatuojamąją dalį.

(199) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė iškėlė klausimų dėl Komisijos pastabų dėl laikotarpio pabaigos atsargų, išreikštų gamybos procentine dalimi, sumažėjimo. Komisija priminė, kad laikotarpio pabaigos atsargos, išreikštos gamybos procentine dalimi, nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko gana stabilios ir sudarė apie 5 % ir kad šis veiksnys nėra laikomas svarbiu rodikliu. Komisijos nuomone, kadangi daugumos rūšių panašūs produktai gaminami pagal konkrečius naudotojų užsakymus, atsargų (išreikštų gamybos procentine dalimi) stabilumą būtų nepagrįsta laikyti požymiu, kad Sąjungos pramonei žala nebuvo daroma.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas didinti kapitalą

(200) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	– 3,4	6,8	6,7	– 6,1
Indeksas	*– 100*	197	197	– 178
Pinigų srautas (EUR)	– 140 233 454	441 132 791	621 327 297	– 308 067 291
Indeksas	*– 100*	315	443	– 220
Investicijos (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Indeksas	*100*	*162*	*146*	*108*
Investicijų grąža (%)	– 3,1	9,7	10,2	– 13,0
Indeksas	*– 100*	*317*	*331*	*– 424*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(201) Pelningumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiama, nepaisant to, kad pradžioje, 2017 ir 2018 m., pelnas didėjo. Pelningumas sumažėjo nuo 6,8 % 2017 m. iki – 6,1 % tiriamuoju laikotarpiu.

(202) 2017–2018 m. grynasis pinigų srautas buvo teigiamas, 2018 m. buvo didžiausias, o vėliau per tiriamąjį laikotarpį tapo neigiamas ir nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo pats mažiausias. Pajėgumui padidinti kapitalą trukdė sumažėjęs pelnas.

(203) Nagrinėjamuoju laikotarpiu metinių investicijų lygis padidėjo 8 %, tačiau tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo ir buvo vos didesnis už 2016 m. lygį. Investicijų grąžos raida buvo tokia pati kaip pelningumo. Šioje 13 lentelės dalyje pateikti investicijų ir investicijų grąžos rodikliai yra identiški laikinojo reglamento 13 lentelėje pateiktiems rodikliams.

(204) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad laikinojo reglamento 13 lentelėje nurodyti investicijų lygiai yra didžiuliai ir yra akivaizdus požymis, kad žala nebuvo daroma. Komisija nesutiko su Turkijos Vyriausybės išvada, nes investicijos daugiausia įgyvendintos 2017 ir 2018 m., tai yra, Sąjungos pramonei pradėjus atsigauti nuo ankstesnio dempingo. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 167 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos gamintojai nagrinėjamuoju laikotarpiu negalėjo investuoti tiek, kiek norėjo. Kadangi Sąjungos pramonė yra labai imli kapitalui, investicijos santykinai nebuvo didelės. Pajėgumui padidinti kapitalą trukdė sumažėjęs pelnas.

(205) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė paprašė paaiškinti, kodėl 2016–2017 m. investicijos padidėjo 62 %, nors su plokščių karštojo valcavimo produktais susijusios priemonės penkioms trečiosioms šalims pradėtos taikyti 2017 m. spalio mėn. Komisija iš karto pažymėjo, kad iš principo remiantis tuo, kad rinkoje vykdomas importas dempingo kaina, dėl kurio Sąjungos pramonei daroma žala, negalima pripažinti netinkamais Sąjungos pramonės investicinius sprendimus, nes tai netiesiogiai būtų naudinga aptariamai neteisėtai prekybos veiklai. Iš esmės Komisija priminė, kad laikinosios antidempingo priemonės, taikomos vienam iš pagrindinių tuo metu plokščių karštojo valcavimo produktų importo šaltinių, t. y. Kinijai, buvo paskelbtos 2016 m. spalio 7 d. ([19]), o galutinės priemonės – 2017 m. balandžio mėn. pradžioje ([20]). Be to, šio reglamento 14 lentelėje parodyta, kad importas dempingo kaina iš Kinijos, Rusijos, Brazilijos, Ukrainos ir Irano 2016–2017 m. akivaizdžiai sumažėjo, todėl 2017 m. buvo palankiau įgyvendinti atidėtas investicijas.

(206) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad kai kurios su sveikata, sauga ir aplinkos apsaugos aspektais susijusios investicijos neduoda pelno ar grąžos. Komisijos nuomone, Sąjungos pramonė turėjo gebėti gauti pelno, net ir laikydamasi šių sveikatos, saugos ir aplinkos apsaugos įsipareigojimų. Normaliomis rinkos aplinkybėmis su sveikata, sauga ir aplinkos apsaugos aspektais susijusios investicijos nėra kliūtis verslo subjektams gauti pakankamai pelno. Nors Turkijos Vyriausybė su šia išvada sutiko, po galutinio faktų atskleidimo ji pažymėjo, kad Komisija neatliko objektyvios pelningumo ir investicijų grąžos analizės, nes su sveikata, sauga ir aplinkos apsaugos aspektais susijusios investicijos tais metais, kai yra įgyvendinamos, kainuoja brangiai ir jokia bendrovė nesitiki iš tokių investicijų gauti grąžos. Komisija nesutiko su tuo, nes klestinti Sąjungos pramonė turėtų gauti didelį pelningumą ir investicijų grąžą, kad galėtų padengti sąnaudas – jei tos investicijos ir neduoda piniginės grąžos, jos yra absoliučiai būtinos dėl sveikatos, saugos ir aplinkos apsaugos.

(207) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 126–131 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.6. **Išvada dėl žalos**

(208) Nors suvartojimas atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu šiek tiek sumažėjo (–1 %), Sąjungos pramonės pardavimo apimtis atvirojoje rinkoje padidėjo ir jos rinkos dalis atvirojoje rinkoje padidėjo nuo [75–76 %] iki [78–79 %]. Tačiau šį nedidelį pardavimo apimties ir rinkos dalies padidėjimą galima pastebėti tik palyginus su 2016 m., kai Sąjungos pramonei buvo daroma žala dėl importo dempingo kaina iš kitų šalių. Tačiau nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos apimtis ir pajėgumų naudojimas sumažėjo atitinkamai 4 ir 7 % Nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio gamybos apimtis ir pajėgumų naudojimas sumažėjo labiau, be to, sumažėjo ir pardavimas atvirojoje rinkoje. Sąjungos pramonė augo nuo 2017 m., atsigavo nuo nesąžiningo importo, kuriam taikomos antidempingo ir antisubsidinės priemonės, tačiau tiriamuoju laikotarpiu jos padėtis vėl pablogėjo.

(209) Nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos (+ 36 %), daugiausia dėl labai padidėjusių žaliavų kainų.

(210) 2017 ir 2018 m. Sąjungos pramonės pardavimo kainos didėjo daugiau nei sąnaudos, todėl Sąjungos gamintojai galėjo atsigauti nuo ankstesnio žalingo dempingo ir pasiekti 6,7 % pelningumą. Tačiau nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio tam, kad importo iš Turkijos dempingo kainomis sąlygomis išsaugotų savo rinkos dalį, Sąjungos pramonė turėjo sumažinti pardavimo kainas, nepaisant padidėjusių sąnaudų (+ 4 %). Tai turėjo pražūtingą poveikį Sąjungos pramonės pelningumui, kuris sumažėjo nuo +6,7 % 2018 m. iki –6,1 % tiriamuoju laikotarpiu.

(211) Kiti finansiniai rodikliai (pinigų srautas, investicijų grąža) kito panašiai, ypač tiriamuoju laikotarpiu, todėl tiriamuoju laikotarpiu smarkiai sumažėjo investicijų lygis, palyginti su ankstesniais metais.

([19]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778.
([20]) Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649.

(212) Kaip paaiškinta šio reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje, dėl Jungtinės Karalystės pasitraukimo makroekonominius rodiklius ir kai kuriuos kitus duomenis teko pakoreguoti. Tačiau skirtumai tarp laikinojo reglamento 1–13 lentelių ir šio reglamento 1–13 lentelių yra nereikšmingai tiek vienetų, tiek tendencijų požiūriu. Priverstinio kainų mažinimo lygis tebebuvo reikšmingas. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Jungtinės Karalystės duomenų pašalinimas nekeičia laikinajame reglamente padarytos išvados dėl žalos.

(213) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė galutinę išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(214) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB ir Turkijos Vyriausybė nurodė nesutinkančios su laikinojo reglamento 5.1 skirsnyje išdėstytomis išvadomis. Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad jame pateiktais paaiškinimais negalima pagrįsti importo dempingo kaina ir 2018–2019 m. tariamos žalos priežastinio ryšio, remiantis tuo, kad Turkijos importo apimtis nekito ir kad tuo laikotarpiu sumažėjo ir Turkijos importo kainos, ir Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos. Komisija atkreipė dėmesį į Turkijos Vyriausybės teiginių netikslumus. Pirma, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos tuo laikotarpiu nesumažėjo. Kaip parodyta laikinojo reglamento 10 lentelėje ir šio reglamento 10 lentelėje, jos kaip tik padidėjo nuo 540 EUR/t 2018 m. iki 560 EUR/t 2019 m. Antra, kaip parodyta šio reglamento 4 ir 5 lentelėse, 2018–2019 m. Turkijos importo apimtis beveik nekito (nors, palyginti su 2016 m. ir 2017 m. buvo šiek tiek didesnė), o kainos sumažėjo 8,5 % Komisija pažymėjo, kad, Turkijos Vyriausybė manė, kad laikinajame reglamente nurodytas priverstinio kainų mažinimo lygis buvo nereikšmingas, tačiau neneigė, kad plokščių karštojo valcavimo produktai yra labai jautrus kainoms produktas. Turkijos Vyriausybė iš tiesų pati pripažino, kad dėl nedidelio kainos skirtumo iš Turkijos importuoto produkto rinkos dalis padidėjo ([21]). Todėl šie argumentai atmesti. Bet kuriuo atveju, nepaisant priverstinio kainų mažinimo tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė turėjo išlaikyti gerokai mažesnes kainas nei gamybos sąnaudos, kad išlaikytų savo rinkos dalį dėl kainų smukdymo, kurį lėmė Turkijos importas mažesnėmis kainomis.

(215) Turkijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad importui iš Turkijos teko ne Sąjungos pramonės rinkos dalis, bet tam tikra trečiųjų šalių rinkos dalis, o tai negalėjo turėti jokio poveikio Sąjungos gamintojams. ÇİB taip pat tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad importas iš Turkijos užpildė kitų tiekiančiųjų šalių paliktą spragą. Šalis taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės veiklos rezultatai ir importo iš Turkijos raida nebuvo susiję laiko atžvilgiu, nes, kaip teigia skundo pateikėjas, kai Sąjungos gamintojų padėtis 2019 m. antrąjį ir trečiąjį ketvirčius pablogėjo, importas iš Turkijos sumažėjo, o jo kainos nesikeitė. Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad iš ketvirčio duomenų analizės matyti, jog nuo 2019 m. pradžios Turkijos importo apimtis pradėjo labai mažėti. Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo ÇİB taip pat nurodė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl 2016–2019 m. laikotarpiu kai kurie pagrindiniai Sąjungos pramonės ekonominiai rodikliai pagerėjo arba liko stabilūs, o importas iš Turkijos laipsniškai didėjo. Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad materialinė žala daryta dėl kitų nei importas iš Turkijos veiksnių, nes 2016–2018 m. Turkijos importo apimtis didėjo, bet didėjo ir jo kainos.

(216) Komisija sutiko, kad Turkijos importas be problemų būtų užpildęs spragą, tačiau tas importas į Sąjungą buvo vykdomas nesąžiningomis dempingo kainomis. Komisija nesutiko su argumentu dėl sąsajos laiko atžvilgiu nebuvimo. Iš tikrųjų ÇİB savo analizėje neatsižvelgė į Turkijos importo spaudimą kainoms. Tai, kad žala geriau matoma iš su kaina susijusių rodiklių, nepaneigia bendros išvados dėl žalingo dempingo. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 139 konstatuojamojoje dalyje, 2019 m. Sąjungos pramonė buvo priversta nustatyti gerokai mažesnes už sąnaudas kainas, kad išlaikytų savo rinkos dalį dėl kainų smukdymo, kurį lėmė Turkijos importas mažesnėmis kainomis. Taigi yra aiškus ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos.

([21]) T21.000916, p 14, paskutinė pastraipa.

(217) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad Sąjungos pramonė su importu daugiausia konkuruoja atvirojoje rinkoje. Turkijos Vyriausybė tvirtino, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies padidėjimas atvirojoje rinkoje įrodo, kad importas iš Turkijos žalos nedarė. ÇİB nurodė, kad Sąjungos pramonės pardavimo ir rinkos dalies padidėjimas atvirojoje rinkoje, nepaisant Turkijos importo, neatitinka išvados, kad Sąjungos pramonei nagrinėjamuoju laikotarpiu padaryta materialinė žala. Komisijos nuomone, abiejų šalių argumentuose neatsižvelgta į Turkijos importo spaudimą kainoms ir į tai, kad iš su kaina susijusių rodiklių yra aiškiai ir akivaizdžiai matyti, kad žala buvo daroma. Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė užėmė dalį rinkos, kurią atlaisvino tam tikri importo šaltiniai. Tačiau ši rinkos dalis užimta tokiomis sąlygomis, kai dėl Turkijos importo daromo spaudimo kainoms ir mažesnių jo kainų pardavimo kainos buvo gerokai mažesnės už sąnaudas.

(218) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 138–139 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(219) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

14 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Rusijos Federacija	Apimtis (tonomis)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Indeksas	*100*	*37*	*82*	*69*
	Rinkos dalis (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	Indeksas	*100*	*39*	*81*	*70*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	335	468	496	443
	Indeksas	*100*	*140*	*148*	*132*
Serbija	Apimtis (tonos)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeksas	*100*	*133*	*210*	*247*
	Rinkos dalis (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Indeksas	*100*	*139*	*207*	*249*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	386	498	547	479
	Indeksas	*100*	*129*	*142*	*124*
Indija	Apimtis (tonos)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeksas	*100*	*255*	*205*	*197*
	Rinkos dalis (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Indeksas	*100*	*266*	*202*	*199*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	403	494	531	464
	Indeksas	*100*	*122*	*132*	*115*

Brazilija	Apimtis (tonos)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeksas	*100*	*56*	*41*	*17*
	Rinkos dalis (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Indeksas	*100*	*59*	*40*	*18*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	362	494	531	485
	Indeksas	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukraina	Apimtis (tonos)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeksas	*100*	*56*	*12*	*10*
	Rinkos dalis (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Indeksas	*100*	*59*	*12*	*10*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	331	466	472	424
	Indeksas	*100*	*141*	*142*	*128*
Iranas	Apimtis (tonos)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeksas	*100*	*8*	*6*	*0*
	Rinkos dalis (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeksas	*100*	*9*	*6*	*0*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	305	428	489	504
	Indeksas	*100*	*140*	*160*	*165*
Kinija	Apimtis (tonos)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeksas	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Rinkos dalis (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeksas	*100*	*1*	*0*	*0*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	325	667	3 760	3 177
	Indeksas	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Kitos trečiosios šalys	Apimtis (tonos)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeksas	*100*	*167*	*161*	*133*
	Rinkos dalis (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Indeksas	*100*	*174*	*159*	*134*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	384	493	562	523
	Indeksas	*100*	*128*	*146*	*136*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus Turkiją	Apimtis (tonos)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeksas	*100*	*67*	*71*	*62*
	Rinkos dalis (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Indeksas	*100*	*70*	*69*	*62*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	344	480	530	477
	Indeksas	*100*	*141*	*154*	*139*

Šaltinis: Eurostatas.

(220) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Turkiją, sumažėjo 38 %, o jo rinkos dalis sumažėjo nuo 21–22 % iki 12,5–13,5 %

(221) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad laikinajame reglamente neatsižvelgta į (žemą) kai kurių trečiųjų šalių importo kainą ir kad Turkijos importo kainos negalėjo padaryti žalos Sąjungos gamintojams. Turkijos Vyriausybė savo išvadą grindė tuo, kad, pirma, remiantis laikinojo reglamento 14 lentelėje pateiktais duomenimis, nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio bendros importo kainos sumažėjo daugiau negu vien Turkijos importo kainos, ir, antra, plokščių karštojo valcavimo produktų kainos buvo labai nepastovios. Turkijos Vyriausybė nurodė, kad bendras visų trečiųjų šalių, išskyrus Turkiją, importas buvo beveik dukart didesnis už Turkijos importą. Kadangi to importo kainos buvo mažesnės už Turkijos importo kainas, Turkijos Vyriausybė tvirtino, kad jo poveikio negalima ignoruoti. Šiuo atžvilgiu ÇİB nurodė, kad spartus Indijos importo kainos sumažėjimas sutapo su Sąjungos gamintojų pelningumo sumažėjimu.

(222) Komisija išanalizavo kitų trečiųjų šalių importo apimtį, vertes ir tendencijas, tačiau nustatė, kad jo poveikio Turkijos importo dempingo kaina ir Sąjungos gamintojams padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys nesusilpnėjo. Dėl Turkijos Vyriausybės pateikto palyginimo tarp Turkijos ir kitų šaltinių importo kainų Komisija pažymi, kad palyginimui panaudotos kiek per mažos importo iš kitų šaltinių kainos, nes Turkijos Vyriausybė neatsižvelgė į tai, kad Eurostato duomenys apie kainas neapima sumokėtų antidempingo ir kompensacinių muitų. Dėl Indijos importo pažymėtina, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 144 konstatuojamojoje dalyje, vien iš Eurostato duomenų apie vidutines kainas tikslaus importuotų produktų asortimento nustatyti neįmanoma, taigi neįmanoma įvertinti, ar dėl to importo iš tiesų buvo priverstinai mažinamos Sąjungos kainos. Nė viena šalis nepateikė pagal produkto rūšis suskirstytų įrodymų, kad dėl importo iš Indijos labai mažinamos kainos. Dar svarbiau, nė viena šalis neginčijo, kad Indijos importo apimtis sudarė ketvirtadalį Turkijos importo apimties ir todėl negalėjo susilpninti importo dempingo kaina ir šiuo atveju nustatytos žalos priežastinio ryšio. Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė neturintis jokios informacijos, iš kurios būtų galima spręsti, kad importas iš Indijos į Sąjungą buvo vykdomas dempingo kaina arba padarė kokios nors žalos Sąjungos gamintojams. Taigi, atsižvelgiant į palyginti nedidelę Indijos importo rinkos dalį, jis negalėjo daryti tokio paties masto spaudimo Sąjungos gamintojams kaip importas iš Turkijos dempingo kaina.

(223) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB užginčijo šiame skirsnyje išdėstytą analizę ir padarytas išvadas, o Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija „nusprendė nenagrinėti“ importo iš kitų trečiųjų šalių „poveikio“ ir neįrodė, kad šis importas nepadarė jokios žalos Sąjungos gamintojams. Komisija nesutiko su šalimis, nes ji išnagrinėjo visą turimą aktualią informaciją. Pavyzdžiui, nė viena šalis, net Turkijos Vyriausybė arba ÇİB, jokiu tyrimo etapu nepateikė pagal produkto rūšis suskirstytų įrodymų, kad dėl Indijos importo (arba, kaip teigia ÇİB, Serbijos importo) buvo priverstinai labai mažinamos kainos. Komisija padarė išvadą, kad turimi įrodymai nepagrindžia teiginio dėl tariamo importo iš kitų trečiųjų šalių poveikio. Ši išvada nesumenkina nustatyto fakto dėl to importo kartu su importu iš Turkijos dempingo kaina daryto spaudimo Sąjungos gamintojams masto. Išvada, kad importas iš trečiųjų šalių negalėjo susilpninti importo iš Turkijos dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinio ryšio, buvo patvirtinta. Remiantis šiais argumentais bendra išvada dėl priežastinio ryšio taip pat buvo patvirtinta.

(224) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 140–146 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.2. *Sąjungos pramonės eksportas*

(225) Sąjungos pramonės eksporto į nesusijusias šalis apimties ir kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

15 lentelė

Pardavimas eksportui

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	Tiriamasis laikotarpis
Eksporto apimtis (tonomis)	1–2 mln.	1–2 mln.	1–2 mln.	1–2 mln.
Indeksas	*100*	*102*	*102*	*121*

Vidutinė kaina (EUR/t)	376	502	554	468
Indeksas	*100*	*133*	*147*	*124*

Šaltinis:„Eurofer“ (apimtis) ir atrinkti Sąjungos gamintojai (vidutinės kainos).

(226) Sąjungos gamintojų eksporto apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 21 % ir 2019 m. buvo mažesnė nei 2 mln. tonų. Apskritai Sąjungos pramonės eksportas sudarė mažiau negu 6 % jos pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimties.

(227) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 147–149 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.3. *Uždarasis suvartojimas*

(228) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė paprašė Komisijos surinkti daugiau duomenų ir išsamiau išanalizuoti paklausą uždarojoje rinkoje. Turkijos Vyriausybė atkreipė dėmesį į tam tikrus skundo pateikėjo leidinyje „European Steel in Figures 2020“ (liet. „2020 m. Europos plieno sektoriaus rodikliai“) pateiktus duomenų suskirstymus ir Europos automobilių gamintojų asociacijos 2019 m. ataskaitoje paskelbtus prastus rezultatus.

(229) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno naudojami dviem pagrindinėms paskirtims. Pirma, jie yra pirminė žaliava įvairiems galutinės grandies pridėtinės vertės plieno produktams gaminti, pradedant plokščiais šaltojo valcavimo ir dengtais plieno produktais. Antra, jie naudojami kaip pramonės žaliava, kurią galutiniai naudotojai, įskaitant statybos (plieno vamzdelių gamybos), laivų statybos, dujų talpyklų, automobilių, slėginių indų ir energijos vamzdynų sektorius, įsigyja įvairiems naudojimo tikslams. Iš Turkijos Vyriausybės pateiktų duomenų nebuvo galima įvertinti paklausos daugybėje įvairių produktą naudojančių sektorių. Komisija nustatė, kad bendra gamybos veiklos apimtis plieną naudojančiuose Sąjungos sektoriuose 2019 m. (pirmą kartą nuo 2013 m.) sumažėjo 0,2 % (nors 2018 m. padidėjo 2,9 %). 2019 m. augimas buvo neigiamas dėl išaugusio statybų masto ir dėl sumažėjusio veiklos masto visuose kituose plieną naudojančiuose sektoriuose (labiausiai tai pasireiškė automobilių sektoriuje) ([22]). Komisija pripažino, kad daugelyje plieną naudojančių sektorių 2019 m. neigiamas augimas plokščių karštojo valcavimo produktų gamintojams sukėlė sunkumų. Tačiau, atsižvelgiant į padidėjusią importo iš Turkijos apimtį, jo poveikį Sąjungos pramonės kainoms ir į kitus pirmiau nurodytus žalingus veiksnius, nustatyta, kad dėl tokios padėties importo iš Turkijos dempingo kainomis ir Sąjungos pramonės žalingos padėties tiriamuoju laikotarpiu priežastinis ryšys nesusilpnėjo.

(230) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad vartojimo uždarojoje rinkoje poveikio analizė neatitiko PPO reikalavimų. Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija nusprendė „nenagrinėti neeilinio ES plieną naudojančių sektorių padėties pablogėjimo“. Komisija su tuo nesutiko. Turkijos Vyriausybė nepateikė įrodymų savo argumentui pagrįsti. Laikinojo reglamento 16 išnašoje nurodytame leidinyje nėra pateikta informacijos, kaip teigiama, apie „neeilinį plieną naudojančių ES sektorių padėties pablogėjimą“. Per tyrimą kiti naudotojai panašių argumentų nepareiškė. Kaip pabrėžta laikinojo reglamento 195 konstatuojamojoje dalyje, pagrindinių galutinės grandies rinkų, pvz., automobilių pramonės, pramoninių prietaisų ar statybos sektoriaus rinkų, naudotojai apie save nepranešė.

(231) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 150–151 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

([22]) 2020 m. gegužės 12 d.„Eurofer“ ataskaita „Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020–2021“ (liet. „Ekonominė ataskaita. Ekonomikos ir plieno rinkos 2020–2021 m. prognozės“ – antrojo ketvirčio ataskaita, apimanti duomenis iki 2019 m.); paskelbta svetainėje https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf, ir 2019 m. spalio 14 d. Pasaulio plieno asociacijos ataskaita „Worldsteel Short Range Outlook October 2019“ (liet. „Pasaulio plieno sektoriaus 2019 m. spalio mėn. trumpalaikė prognozė“; paskelbta svetainėje https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html).

5.2.4. *Paklausos raida*

(232) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB pažymėjo, kad žalos patirta dėl bendro vartojimo sumažėjimo Sąjungoje, o Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo dėl sumažėjusio vartojimo. Komisija pažymėjo, kad, kaip parodyta 1 lentelėje, vartojimas atvirojoje rinkoje, t. y. rinkoje, kurioje iš esmės ir vyksta konkurencija su importuojamais produktais, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 1 % Komisija nemano, kad dėl Sąjungos suvartojimo sumažėjimo dydžio susilpnėjo importo iš Turkijos dempingo kaina ir Sąjungos pramonei tiriamuoju laikotarpiu padarytos žalos priežastinis ryšis.

(233) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytame skirsnyje pateiktas pastabas ir į tai, kad jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 152–153 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas. Paklausos raida, pagrįsta ES 27 duomenimis, šių išvadų nekeičia.

5.2.5. *Žaliavų kainos*

(234) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 154–155 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.6. *Kiti veiksniai*

(235) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB nurodė, kad materialinė žala sietina su pokyčiais Sąjungos rinkoje, Sąjungos gamintojų restruktūrizavimu ir racionalizavimu, tam tikra pirkimo politika ir importu žemomis kainomis iš trečiųjų šalių. Argumentai buvo nepagrįsti, todėl buvo atmesti.

(236) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 147–149 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(237) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad jokių kitų pastabų negauta, Komisija padarė išvadą, kad nė vienas atskirai ar kartu analizuotas veiksnys nesusilpnino importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinio ryšio tiek, kad toks ryšys nebebūtų realus ir reikšmingas, todėl patvirtino laikinojo reglamento 159–161 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas**

(238) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas prieštaravo tam, kad apskaičiuodama priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą Komisija kaip bazinį tikslinį pelną naudojo vidutinio pelno, gauto 2017 m., rodiklį, tiksliau, 6,8 % Skundo pateikėjas tvirtino, kad 2017 m. Sąjungos pramonė vis dar patyrė žalą dėl kitos kilmės importo dempingo kaina, kad Komisija nesilaikė savo įprastos praktikos ir kad net ÇİB pasiūlė didesnį pelno skirtumą. Skundo pateikėjas tvirtino, kad tikslinis pelnas turėtų patekti į 10–15 % intervalą, pavyzdžiui, ankstesniame dėl to paties produkto vykdytame tyrime ([23]) buvo naudotas 12,9 % rodiklis, tačiau sutiko, kad minimalus bazinis tikslinis pelnas gali būti ir 7,9 % – būtent toks tikslinio pelno rodiklis naudotas naujausiame dėl šio produkto vykdytame tyrime.

(239) Komisija įvertino šį argumentą. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 164 ir 166 konstatuojamosiose dalyse, nustatydama tikslinį pelną Komisija rėmėsi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalimi, nors metų, patenkančių į pagrįstą laikotarpį iki importo iš Turkijos padidėjimo, kuriais „konkurencinė padėtis <...> buvo normali“, nustatyti negalėjo. Be to, kaip jau pažymėta šio reglamento 4.5.1 skirsnyje, Komisija negalėjo padaryti išvados, kad 2017 m. importas dempingo kaina vis dar darė poveikį Sąjungos pramonei, kaip tvirtino skundo pateikėjas. Atliekant antidempingo tyrimą dėl Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo ir žalos, nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2016 m. birželio 30 d. Tai, kad galutinės apsaugos priemonės šios kilmės importuojamam

([23]) 2000 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimas Nr. 284/2000/EAPB, kuriuo importuojamiems tam tikriems Indijos ir Taivano kilmės plokštiems valcavimo produktams iš geležies ar nelegiruotojo plieno, kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, suvyniotiems į ritinius, po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, nustatomas galutinis kompensacinis muitas, priimami tam tikrų eksportuojančių gamintojų pasiūlyti įsipareigojimai ir baigiamas tyrimas dėl Pietų Afrikos kilmės importo (OL L 31, 2000 2 5, p. 44).

produktui buvo nustatytos 2017 m. spalio mėn., nereiškia, kad žalinga dempingo praktika tęsėsi ir 2017 m. Tai patvirtina ir staigus importo iš šių penkių šalių sumažėjimas 2017 m., kaip jau minėta 163 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija patvirtino, kad vykdant dabartinį tyrimą 2017 m. buvo geriausias pagrindas tiksliniam pelnui nustatyti. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į šiuo atveju nustatytus dempingo skirtumus, net ir sutikus su argumentu, kad reikia naudoti didesnį tikslinį pelną, priemonių lygiui tai įtakos neturėtų.

(240) Pirminiu etapu norėdama nustatyti prognozuojamas ES prekybos apyvartiniais taršos leidimais sistemos (ATLPS) kainas, kad galėtų apskaičiuoti būsimas aplinkos apsaugos išlaidas, Komisija rėmėsi „Bloomberg New Energy Finance“ duomenimis. Galutiniu etapu šios kainos buvo atnaujintos remiantis 2020 m. vasario 15 d. duomenimis.

(241) Laikinojo reglamento 216 konstatuojamojoje dalyje paminėtos pastabos dėl žalos apskaičiavimo, kurias pateikė vienas atrinktas Sąjungos gamintojas pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį. Ši šalis tvirtino, kad siekiant įvertinti būsimas atitikties sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė patirs, kad padengtų su gamyba susijusias aplinkos apsaugos ir socialines sąnaudas, kylančias dėl daugiašalius aplinkos apsaugos susitarimų arba socialinių įsipareigojimų, reikėtų naudoti vidutinį būsimą numatomą pagaminti plokščių karštojo valcavimo produktų kiekį, o ne vidutinį būsimą pradinės grandies produktų, naudojamų plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti, kiekį. Šiame tyrime išnagrinėjusi trijų atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktą ir Komisijos patikrintą informaciją, Komisija nustatė, kad teršalai tiesiogiai susidaro būtent dėl pradinės grandies produktų, todėl vertinant būsimas atitikties sąnaudas yra tikslinga vertinti būtent juos. Šios sąnaudos vėliau buvo pritaikytos tiriamojo produkto gamybai, remiantis galutinės grandies produkto, dėl kurio gaminant tiriamąjį produktą yra išskiriami teršalai, suvartojimo koeficientu.

(242) Kaip paaiškinta šio reglamento 1.8 skirsnyje, 2021 m. Sąjungos sudėtis pakito, dėl to pakito ir duomenų, pagal kuriuos nustatomas priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas, rinkinys. ES 27 žalos pašalinimo lygis yra parodytas šioje lentelėje:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas
Turkija	„Çolakoğlu Metalurji A.Ş.“	7,3 %	19,5 %
	„Erdemir“ grupė: — „Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.“ — „İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.“	5,0 %	21 %
	„Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.“	4,7 %	20,5 %
	„Ağir Haddecilik A.Ş.“	5,7 %	20,3 %
	„Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.“	5,7 %	20,3 %
	Visos kitos bendrovės	7,3 %	21 %

(243) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 163–170 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas pagal pirmiau pateiktą lentelę pakoreguotas išvadas.

6.2. **Skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

(244) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 171–172 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6.3. **Išvada**

(245) Atlikusi pirmiau aprašytą vertinimą Komisija padarė išvadą, kad galutinių muitų sumą yra tikslinga nustatyti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje išdėstytą mažesnio muito taisyklę. Todėl turėtų būti nustatyti tokie galutiniai antidempingo muitai:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
Turkija	„Çolakoğlu Metalurji A.Ş.“	7,3 %
	„Erdemir“ grupė: — „Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.“ — „İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.“	5,0 %
	„Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.“	4,7 %
	„Ağir Haddecilik A.Ş.“	5,7 %
	„Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.“	5,7 %
	Visos kitos bendrovės	7,3 %

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(246) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad neseniai paskelbti Turkijos eksportuotojų plėtros planai yra dar viena priežastis, dėl kurios antidempingo priemonės atitinka Sąjungos interesą. Nė viena šalis neprieštaravo, kad priemonės atitiktų Sąjungos pramonės interesus. Todėl laikinojo reglamento 175–179 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(247) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė ir ÇİB nurodė, kad Sąjungos gamintojai jau yra apsaugoti nuo importo. ÇİB tvirtino, kad Turkijos importas 2019 m. paskutinį ketvirtį reikšmingai sumažėjo, palyginti su tų metų pirmuoju ketvirčiu. Šiuo atžvilgiu Turkijos Vyriausybė atkreipė dėmesį į galutines apsaugos priemones su kiekybiniais apribojimais (kvotas arba tarifines kvotas) ir papildomus 25 % dydžio muitus, kurie turi būti mokami išnaudojus kvotas. Turkijos Vyriausybė priminė, kad importuotojai ir naudotojai prieš pradedant taikyti laikinąsias priemones nurodė, kad prekybos apsaugos priemonės daro didelį neigiamą poveikį tiekimo saugumui ir kad dėl to importuotojų veikloje kyla daugiau sunkumų. Turkijos Vyriausybė pridūrė, kad dėl laikinųjų antidempingo priemonių ir konkrečioms šalims pagal apsaugos priemones, galiojančias iki 2021 m. birželio mėn. pabaigos, nustatytų kvotų importuotojai ir naudotojai negalės rasti naujo importo šaltinio, kad būtų patenkinta paklausa Sąjungoje.

(248) Komisijos nuomone, laikinojo reglamento 188–193 konstatuojamosiose dalyse yra pakankamai išsamiai atsakyta į argumentus dėl bet kokio tariamo pasiūlos trūkumo, įskaitant pirmiau išdėstytus Turkijos Vyriausybės po pirminio faktų atskleidimo pateiktus argumentus. Komisija taip pat pažymėjo, kad apsaugos ir antidempingo priemonės taikomos skirtingomis aplinkybėmis. Šiuo atveju apsaugos priemonės iš tiesų nustatytos kaip tam tikros formos tarifinė kvota, tačiau tai nėra kliūtis nustatytoms priemonėms padėti sustabdyti nesąžiningą prekybą, ypač tarifinės kvotos ribose, t. y. kol bus pradėtas taikyti bet koks apsaugos muitas.

(249) Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje, tai, kad nustatytos antidempingo priemonės, nereiškia, kad importas iš Turkijos nutrūks ar net kad reikšmingai sumažės. Per tyrimą nustatyti faktai patvirtina šią išvadą. Po pirminio faktų atskleidimo nė vienas importuotojas nepateikė kiekybinių duomenų, iš kurių būtų matyti, kad antidempingo priemonės, taikomos remiantis šia procedūra, jų veiklai darytų neproporcingą poveikį. Priemonių lygis neturėtų tapti kliūtimi Turkijos plieno gamintojams parduoti plokščius karštojo valcavimo produktus Sąjungai ir Sąjungos importuotojams. Iš tiesų, 2021 m. „Steel Business Briefing“ paskelbtame pranešime spaudai nurodyta, kad 2020 m. Sąjunga tebebuvo pagrindinė Turkijos karštojo valcavimo produktų eksporto rinka ([24]). Tame pačiame šaltinyje nurodomi papildomi Turkijos plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos pajėgumai ([25]).

(250) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nesusijusių importuotojų interesų negauta, laikinojo reglamento 180–182 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

7.3. **Naudotojų interesai**

(251) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybės pateiktos pastabos dėl naudotojų buvo panašios į pastabas dėl nesusijusių importuotojų, o į jas jau atsakyta 7.2 skirsnyje.

(252) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB išreiškė susirūpinimą dėl priemonių sukelto kokybės ir inovacijų sumažėjimo Sąjungos rinkoje. Komisija nustatė, kad šis argumentas, kuris yra labai bendro pobūdžio ir nepagrįstas jokiais įrodymais, yra nepagrįstas. Komisija nurodė, kad, nepaisant sudėtingų rinkos aplinkybių, Sąjungos gamintojai per visą nagrinėjamąjį laikotarpį tebegamino aukštos kokybės produktus. Komisija tikisi, kad antidempingo priemonės padės sukurti vienodas veiklos sąlygas, leisiančias Sąjungos pramonei pasiūlyti dar aukštesnės kokybės ir novatoriškesnius produktus visiems rinkos dalyviams.

(253) Plokščių karštojo valcavimo produktų naudotojų ir importuotojų konsorciumas (toliau – konsorciumas) pateikė pastabų dėl laikinojo reglamento ([26]). Pirma, konsorciumas nurodė, kad po tiriamojo laikotarpio Sąjungos gamintojai, kaip įtariama, sumažino produkcijos, kurią jie tiekia į Sąjungos atvirąją rinką, apimtį. Konsorciumas pažymėjo, kad ši tariama praktika kartu su šiuo metu kitų kilmės šalių atžvilgiu taikomomis prekybos apsaugos priemonėmis lėmė precedento neturintį kainų augimą Sąjungos rinkoje. Konsorciumas tvirtino, kad dėl to nepriklausomi Sąjungos naudotojai negalėjo įsigyti pagrindinės žaliavos (plokščių karštojo valcavimo produktų) iš Sąjungos gamintojų. Savo ruožtu padidinę kainas Sąjungos gamintojai būtų galėję padidinti savo pelno dydžius tiek, kad jie atsigautų nuo bet kokios įtariamos žalos, kuri buvo padaryta tiriamuoju laikotarpiu. Konsorciumas laikėsi nuomonės, kad ES teismų praktika leido Komisijai atliekant Sąjungos interesų analizę įvertinti pokyčius po tiriamojo laikotarpio ir kad šiuo atveju dėl tokių pokyčių priemonės taikymą reikėtų nutraukti. Tęsdamas šį argumentą konsorciumas toliau tvirtino, kad dėl tariamo Sąjungos gamintojų pasiūlos trūkumo ir dėl to padidėjusių kainų nepriklausomi Sąjungos naudotojai neturėjo kitos išeities, kaip pirkti atitinkamą kiekį importuotų produktų. Šiuo atžvilgiu konsorciumas nurodė, kad tam tikroms kilmės šalims taikomos prekybos apsaugos priemonės ir laikinoji priemonė Turkijos importuojamam produktui kelia grėsmę galimybei įsigyti plokščių karštojo valcavimo produktų iš trečiųjų šalių. Konsorciumas pažymėjo, kad kitos trečiosios šalys negali pakeisti Turkijos, kuri yra patikimiausia šalis tiekėja. Konsorciumas taip pat nesutiko su Komisijos išvada dėl naudotojų gebėjimo prisitaikyti prie reglamentavimo pokyčių ir pakeisti tiekėjus. Jo tvirtinimu, praktiškai tai retai būna įmanoma, o nedidelio kiekio produktų pirkimo iš kitų trečiųjų šalių gamintojų negalima laikyti požymiu, kad naudotojai gali greitai pakeisti tiekėjus. Konsorciumas išreiškė abejonių dėl Sąjungos pramonės pajėgumo ir net noro tiekti reikiamą papildomą kiekį galutinės grandies rinkoje veikiantiems nepriklausomiems Sąjungos naudotojams ir dėl kitų šalių, išskyrus Turkiją, pajėgumo tiekti didelius plokščių karštojo valcavimo produktų kiekius į Sąjungą. Konsorciumas tvirtino, kad dėl visų šių elementų pagrindinės žaliavos kaina naudotojams netvariai padidėtų, o tai jiems darytų neproporcingą poveikį.

(254) Po pirminio faktų atskleidimo ÇİB išreiškė susirūpinimą dėl priemonių sukelto plokščių karštojo valcavimo produktų kainų didėjimo Sąjungos rinkoje ir užginčijo laikinojo reglamento 191 konstatuojamąją dalį, kurioje nurodyta, kad Sąjungos gamintojai galėtų panaudoti nepanaudotus pajėgumus ir taip patenkinti nesusijusių naudotojų paklausą.

([24]) t21.000701, 2 priedas.
([25]) t21.000701, 1 ir 3 priedai.
([26]) t21.000721.

(255) Skundo pateikėjas užginčijo šiuos argumentus ([27]). Pirmiausia jis atkreipė dėmesį į šaltinius, kuriuose skelbiama apie 2021 m. padidėjusius gamybos pajėgumus, įskaitant tai, kad vėl pradėjo veikti tam tikros krosnys, taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad tiekimo šaltinių, tiek Sąjungoje, tiek trečiosiose šalyse, yra pakankamai. Skundo pateikėjas pripažino, kad bet koks tiekimo grandinės pusiausvyros sutrikimas rinkoje pasireiškė tik laikinai ir kad jį sukėlė neigiami COVID-19 pandemijos padariniai, įskaitant kai kurių krosnių darbo sustabdymą. Skundo pateikėjas taip pat pažymėjo, kad Sąjungoje ir kitose šalyse apstu alternatyvių tiekimo šaltinių, kurie gali patenkinti bet kokią padidėjusią Sąjungos paklausą, be to Sąjungoje ir kitose pasaulio šalyse yra daug nepanaudotų pajėgumų. Jis taip pat pažymėjo, kad, atsižvelgiant į tai, kad nustatytas antidempingo muitas yra nedidelis, Turkija greičiausiai ir toliau tieks produktą Sąjungos rinkai. Baigdamas skundo pateikėjas pakartojo, kad antidempingo muitas nepadarys jokio reikšmingo poveikio naudotojų išlaidoms ir paminėjo ankstesniu procedūros etapu jo pateiktus modeliavimo duomenis.

(256) Po galutinio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad, jeigu Komisija nustatys galutinę apsaugos priemonę papildomai prie kitoms nagrinėjamojo produkto importo kilmės šalims jau taikomos apsaugos priemonės ir kitų antidempingo bei kompensacinių muitų, tikėtina, kad pasiūlos pritrūks. Turkijos Vyriausybė toliau tvirtino, kad dėl nustatytos apsaugos priemonės jos importas 2019 m. pradėjo mažėti ir kad „ji yra įsitikinusi, kad bet kokios tolesnės priemonės privers nutraukti importą iš Turkijos“, bei paklausė, kodėl Komisija yra tikra, kad importas iš Turkijos nenutrūks.

(257) Komisija pirmiausia atsakė į argumentus dėl tiekimo nepakankamumo, galimybių naudotis kitais šaltiniais ir galimybės prisitaikyti prie reglamentavimo pokyčių bei pakeisti tiekėjus. Po to ji atsakė į argumentą dėl duomenų po tiriamojo laikotarpio naudojimo.

(258) Komisija nustatė, kad konsorciumo ir Turkijos Vyriausybės argumentas dėl tiekimo nepakankamumo neatitinka per tyrimą surinktų skaičių ir nustatytų tendencijų. Tą patį galima pažymėti tiek pagal bendrus duomenis, tiek pagal bendradarbiaujančių naudotojų duomenis. Apskritai Komisija pirmiausia pažymėjo, kad taikant plieno apsaugos priemonę ([28]) tiriamuoju laikotarpiu buvo nuolat ir vis dažniau taikoma labai daug neapmokestinamų tarifinių kvotų ([29]). Todėl, jei Sąjungoje būtų buvusi didesnės importo apimties paklausa, ji galėjo būti patenkinta netaikant muitų. Antra, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai nepanaudotų pajėgumų ([30]), kad galėtų toliau didinti savo gamybą Sąjungoje. Nėra ekonominio pagrįstumo Sąjungos gamintojams nenaudoti savo (nepanaudotų) pajėgumų paklausai Sąjungoje patenkinti, neatsižvelgiant į tai, ar naudotojai yra susiję, ar ne, visų pirma, kai gamintojų ekonominė padėtis yra prastesnė už optimalią. Trečia, Komisija pakartojo pirminiu etapu padarytą išvadą ([31]) dėl trečiųjų šalių pajėgumo tiekti reikiamą plokščių karštojo valcavimo produktų kiekį ir priminė, kad, jeigu paklausa būtų, jos galėtų toliau didinti dalyvavimą Sąjungos rinkoje, kaip kai kurios iš jų jau padarė. Galiausiai Komisija nurodė laikinojo reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą savo išvadą dėl nepagrįstos prielaidos, kad Komisijai nustačius apsauginį muitą, Turkijos importas į Sąjungos rinką nutrūks. Komisija šiuo atžvilgiu priminė, kad kai kurios šalys, kurioms taikytos priemonės, tęsė eksportą į Sąjungą ir kad kai kuriais atvejais buvo eksportuojami dideli kiekiai ([32]).

(259) Be to, konsorciumo argumentas taip pat neatitinka pačių nepriklausomų naudotojų per tyrimą pateiktų duomenų. Pirma, Turkijos importas sudaro gana nedidelę šių naudotojų portfelio dalį (bendrai mažiau negu 15 %). Pirkimas iš Turkijos sudaro mažiau negu pusę kitos kilmės importo ir yra beveik penkis kartus mažesnis už pirkimą iš Sąjungos gamintojų, kurie kol kas buvo pagrindiniai šių naudotojų tiekėjai. Komisija taip pat patvirtino, kad nesusijusių naudotojų užpildytuose klausimynuose pateikti skaičiai aiškiai rodo, kad naudotojai per metus ne tik gali iš esmės pakeisti savo tiekimo šaltinių struktūrą (ir faktiškai tai padarė), bet gali padaryti tai gana dideliu mastu. Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad bendradarbiaujantys naudotojai tiriamuoju laikotarpiu padvigubino ir net patrigubino tam tikros kilmės importą (bendrai importas iš tų trečiųjų šalių padidėjo 40 %). Naudotojai tiriamuoju

([27]) t21.000931.

([28]) 2018 m. liepos mėn. Komisija nustatė laikinąją apsaugos priemonę, kuri 2019 m. vasario mėn. tapo galutine ir galiojo visą tiriamąjį laikotarpį. Pagal šią priemonę plokšti karštojo valcavimo produktai iš esmės pagal apibrėžtąją sritį atitinka 1 kategorijos produktus. Todėl, remiantis šiuo tyrimu, tolesnis tarifinės kvotos naudojimas pagal apsaugos priemonę yra tikslingas.

([29]) 2020 m. birželio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/894, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės, 45–50 konstatuojamosios dalys (OL L 206, 2020 6 30, p. 27).

([30]) Reglamento, kuriuo nustatomos laikinosios antidempingo priemonės, 6 lentelė.

([31]) Reglamento, kuriuo nustatomos laikinosios antidempingo priemonės, 188 ir 189 konstatuojamosios dalys.

([32]) 2019 m. rugsėjo 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/1590, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/159, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės, 21–23 konstatuojamosios dalys (OL L 248, 2019 9 27, p. 28).

laikotarpiu taip pat pradėjo pirkti produktus iš kitų kilmės šaltinių, iš kurių prieš metus iki tiriamojo laikotarpio produktų nepirko, o iš tam tikrų kitų šaltinių, kuriais naudojosi 2018 m., pirkti nustojo. Taigi turimi duomenys neatitinka konsorciumo teiginio, kad naudotojai iš kitų trečiųjų šalių gali įsigyti tik nedidelį kiekį plokščių karštojo valcavimo produktų ir kad praktiškai pakeisti tiekėjus retai būna įmanoma.

(260) Dėl kitų Turkijos Vyriausybės pateiktų argumentų dėl importo sumažėjimo 2019 m. Komisija pažymėjo, kad Turkija nepajėgė išnaudoti bendros tarifinės kvotos, kuri galiojo iki 2020 m. liepos 1 d. ([33]) Komisija taip pat nenustatė jokios sąsajos tarp importo sumažėjimo tam tikrais metais ir argumento, kad nustačius galutinį antidempingo muitą šis importas nutrūks, o Turkijos Vyriausybė tam pagrįsti nepateikė jokių įrodymų. Be to, Komisija pažymėjo, kad importo iš Turkijos lygis nuo laikinojo antidempingo muito nustatymo rodo, kad importas nenutrūks. Turkija 2021 m. sausio–kovo mėn. laikotarpiu išnaudojo labai didelę (92 %) jai nustatytos tarifinės kvotos dalį, o 2021 m. balandžio–birželio mėn. toliau eksportavo atitinkamą kiekį. Iš šių duomenų matyti, kad, nepaisant nustatyto laikinojo antidempingo muito, Turkija tęsė tiekimą, laikydamasi jai pagal apsaugos priemonę taikomos kvotos.

(261) Atsakydama į ÇİB argumentą Komisija, atsižvelgdama į įtariamą importo sumažėjimą, kurį nurodė asociacija (palyginus 2019 m. pirmąjį ir ketvirtąjį ketvirčius), dar kartą pažymėjo, kad 2019 m. paskutinį ketvirtį Turkija galėjo tiekti papildomą kiekį pagal neapmuitinamų kvotų režimą ([34]). Komisija vis dėlto nenustatė, kaip importo iš Turkijos sumažėjimas galėtų sukelti pasiūlos rinkoje trūkumą. Komisija priminė, kad Sąjungos rinka jau įrodė galinti prisitaikyti prie įvairių tiekimo šaltinių, priklausomai nuo reglamentavimo pokyčių, pavyzdžiui, nustatytų prekybos apsaugos priemonių.

(262) Todėl, atsižvelgdama į pirmiau išdėstytus faktus, Komisija konsorciumo, Turkijos Vyriausybės ir ÇİB argumentus atmetė.

(263) Dėl prašymo, kad Komisija išplėstų savo išvadas ir atsižvelgtų į pokyčius, vykusius po tiriamojo laikotarpio, konsorciumas savo pateiktoje medžiagoje pažymėjo, kad nuo 2020 m. pabaigos ir per 2021 m. pirmąjį ketvirtį pastebėtas precedento neturintis kainų didėjimas. Konsorciumas pridūrė, kad toks kainų didėjimas kelia grėsmę jo veiklai Sąjungoje ir kad esant tokioms kainoms Sąjungos gamintojai turėjo padidinti savo pelną, taigi, turėjo atsigauti nuo žalos, patirtos tiriamuoju laikotarpiu.

(264) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB ir Turkijos Vyriausybė kritikavo Komisijos šiuo atžvilgiu padarytą išvadą. Skundo pateikėjas, savo ruožtu, tvirtino, kad Komisija neturėtų vertinti po tiriamojo laikotarpio vykusių pokyčių, nes šiuo atveju aplinkybės nėra išskirtinės ir bet kuriuo atveju jos yra trumpalaikės ir ne struktūrinio pobūdžio.

(265) Komisija nusprendė, kad vien teiginys, jog kainos galėjo būti padidintos tam tikru metu po tiriamojo laikotarpio, negali paneigti tyrimo išvadų, nustatytų laikinajame ir galutiniame etape. Komisija pažymėjo, kad konsorciumo argumentui pagrįsti trūksta reikšmingų aplinkybių ir įrodymų, iš kurių būtų aiškiai matyti, kad vien dėl tokio pokyčio išvados dėl tyrimo, pagrįstos tiriamojo laikotarpio duomenimis, yra negaliojančios. Be to, argumentas, kad Sąjungos pramonė turėjo atsigauti nuo patirtos žalos, yra nepagrįstas ir jam pagrįsti nepateikta jokių įrodymų. Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

([33]) Šis teiginys galioja abiem laikotarpiams, t. y. kai Turkijai buvo taikoma bendra tarifinė kvota (2019 m. vasario 2 d. – rugsėjo 30 d.), ir kai Turkijai pagal bendrą tarifinę kvotą buvo nustatyta 30 % viršutinė riba (nuo 2019 m. spalio 1 d.).

([34]) 2019 m. paskutinį ketvirtį Turkija išnaudojo 73 % visos tarifinės kvotos, pagal kurią turėjo teisę tiekti produktus be muito, tad tą ketvirtį neišnaudojo galimybės tiekti 170 000 tonų.

(266) Dėl pastabų, kurios buvo gautos po galutinio faktų atskleidimo, Komisija pažymi, kad nė viena šalis nepateikė jokių papildomų įrodymų, kaip vien dėl kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio galutinių antidempingo muitų nustatymas atsižvelgiant į Sąjungos interesų patikrinimą būtų nepagrįstas.

(267) Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 183–198 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

7.4. **Kiti veiksniai**

(268) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad Sąjungos plieno gamintojai nuolat stengiasi Sąjungos rinkoje išsaugoti savo oligopolį ir pašalinti tarptautinę konkurenciją. Turkijos Vyriausybė pažymėjo, kad Sąjungos gamintojai jau 79 % pardavimo vykdo atvirojoje rinkoje ir kad į šią procentinę dalį nebuvo įtraukta pardavimo uždarojoje rinkoje apimtis, kuri buvo didelė. ÇİB taip pat nurodė didelę Sąjungos gamintojų rinkos dalį ir išreiškė nuogąstavimus dėl monopolio.

(269) Komisija nusprendė, kad argumentas dėl oligopolio yra nepagrįstas, kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 200 konstatuojamojoje dalyje. Po pirminio faktų atskleidimo, nė viena šalis neginčijo, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 75 ir 200 konstatuojamojoje dalyje, yra daugiau kaip 20 žinomų gamintojų, priklausančių 14 skirtingų grupių, kurių tarpusavio konkurencija ir konkurencija su importu iš trečiųjų šalių yra sveika. Kadangi įrodymų apie konkurenciją mažinančią praktiką neturima, šiuo metu jų turima rinkos dalis nėra svarbi, siekiant pagrįsti šiuos oligopolijos, jau nekalbant apie monopolį, argumentus.

(270) Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB pažymėjo, kad atliekant pirmiau nurodytą analizę argumentas dėl Sąjungos pramonės Sąjungos rinkoje užimamos „padidėjusio oligopolio“ padėties nebuvo išsamiai, pakankamai ir skaidriai įvertintas ir kad argumentas dėl tokio padidėjusio oligopolio nėra nepagrįstas. ÇİB nuomone, vertinant argumentą reikėjo atsižvelgti į kitus veiksnius, pavyzdžiui, į esamas priemones, pasiūlos trūkumą, kokybės ir inovacijų sumažėjimą ir pan. Pasak šios šalies, Bendrasis Teismas reikalauja, kad pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalį ypač daug dėmesio būtų skiriama veiksmingai konkurencijai atkurti. Šalis pakartojo, kad Sąjungos pramonė Sąjungos rinkoje užima „padidėjusio oligopolio“ padėtį, tačiau jokių naujų įrodymų nepateikė.

(271) Komisija nurodo neseniai parengtą tarnybų darbinį dokumentą ([35]), kuriame ji pažymėjo, kad „pastaruoju konsolidavimo etapu susijungimų kontrolės vykdymo užtikrinimo priemonės padėjo išsaugoti gyvybingą konkurenciją Europos plieno rinkose ir tai buvo naudinga daugeliui galutinės grandies pramonės sektorių, kurie naudoja plieną ir yra priklausomi nuo įperkamų medžiagų, kad galėtų konkuruoti pasauliniu mastu ir įdarbinti milijonus europiečių. Uždraudžiant konkurenciją mažinančius susijungimus (pvz. „Tata Steel“/„ThyssenKrupp“) arba patvirtinant susijungimus su tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui, kad bus atsisakyta struktūrinių investicijų (pvz., „ArcelorMittal“/„Ilva“), susijungimų vykdymo užtikrinimo priemonėmis buvo užtikrinta, kad Europos plieno naudotojams pasirinkimo galimybės nesumažėtų, kainos nepadidėtų ir inovacijų nebūtų mažiau“. Kaip paaiškinta 7.3 skirsnyje, Komisija nustatė, kad ÇİB argumentai, įskaitant argumentus dėl plokščių karštojo valcavimo produktų pasiūlos trūkumo, yra nepagrįsti. Todėl Komisija patvirtino pirminiu etapu padarytas išvadas.

(272) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 199–200 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(273) Po pirminio faktų atskleidimo Turkijos Vyriausybė nurodė, kad, jos nuomone, antidempingo muitai yra nereikalingi ir žalingi Sąjungos rinkai ir kad jie padarytų neigiamą poveikį Sąjungos interesams apskritai. Po galutinio faktų atskleidimo ÇİB pažymėjo, kad Komisijai nepavyko skaidriai suderinti įvairių interesų ir pagrįsti savo išvadų. Atsižvelgdama į tyrimo išvadas, t. y. dempingo buvimą, dėl jo Sąjungos pramonei padarytą materialinę žalą ir įvairių interesų suderinimą, Komisija nustatė, kad šie teiginiai yra nepagrįsti.

(274) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir tuo, kad jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 201 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

([35]) 2021 m. gegužės 5 d. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Towards Competitive and Clean European Steel“ (liet. Konkurencingo ir švaraus Europos plieno kūrimas“), SWD(2021) 353 *final*, p. 4–5.

8. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

8.1. Galutinės priemonės

(275) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos. Dėl šio reglamento 6 skirsnyje ir ypač 6.3. poskirsnyje nurodytų priežasčių antidempingo muitai turėtų būti nustatomi pagal mažesnio muito taisyklę.

(276) Remiantis tuo, kas išdėstyta, bus nustatytos tokios muito normos:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
Turkija	„Çolakoğlu Metalurji A.Ş.“	7,3 %
	„Erdemir“ grupė: — „Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.“ — „İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.“	5,0 %
	„Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.“	4,7 %
	„Ağir Haddecilik A.Ş.“	5,7 %
	„Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.“	5,7 %
	Visos kitos bendrovės	7,3 %

(277) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos rodo atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios individualios antidempingo muito normos.

(278) Pasikeitus pavadinimui, bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([36]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, reglamentas dėl pavadinimo pasikeitimo bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(279) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

(280) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(281) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėja kurios nors bendrovės, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksportuojamas kiekis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(282) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų taikomi tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(283) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos lygį, reikėtų galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinuoju reglamentu nustatytas laikinojo antidempingo muito sumas.

(284) Kadangi galutinio muito normos yra mažesnės už laikinojo muito normas, galutinę antidempingo muito normą viršijančios garantijomis užtikrintos sumos turėtų būti nerenkamos.

8.3. **Taikymas atgaline data**

(285) Kaip minėta 1.2 skirsnyje, gavusi skundo pateikėjo prašymą, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą tiriamąjį produktą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį.

(286) Tyrimo galutiniame etape buvo vertinami registruojant importą surinkti duomenys. Komisija analizavo, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies kriterijai, kad būtų galima galutinius muitus surinkti atgaline data.

(287) Iš Komisijos analizės matyti, kad, be importo lygio, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta žala, importas toliau reikšmingai nedidėjo, kaip numatyta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4d dalyje. Atlikdama šią analizę Komisija palygino mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki paskutinio viso mėnesio prieš laikinųjų priemonių nustatymą. Be to, lyginant mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki mėnesio, kurį buvo nustatytos laikinosios priemonės, imtinai, tolesnio reikšmingo padidėjimo nenustatyta:

	Tiriamasis laikotarpis		2020 m. birželio mėn. – 2020 m. gruodžio mėn.		2020 m. birželio mėn. – 2021 m. sausio mėn.	
	Tonos	Tonos per mėnesį	Tonos	Tonos per mėnesį	Tonos	Tonos per mėnesį
Plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš Turkijos	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Šaltinis: Eurostatas (ES 27).

(288) Todėl Komisija padarė išvadą, kad galutinių muitų surinkimas atgaline data už laikotarpį, per kurį buvo registruojamas importas, šiuo atveju yra nepagrįstas.

9. **ĮSIPAREIGOJIMO PASIŪLYMAS**

(289) Po galutinio faktų atskleidimo vienas Turkijos eksportuojantis gamintojas pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį pateikė įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą.

(290) Komisija įvertino šį pasiūlymą ir padarė išvadą, kad priimti tokį įsipareigojimą pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį būtų neįmanoma. Taip yra daugiausia dėl to, kad pasiūlymas pateiktas dėl keleto produktų rūšių, kurių atskirti neįmanoma, dėl to, kad kai kurių rūšių produktų, priskiriamų tam pačiam KN/TARIC kodui, minimali importo kaina skiriasi, dėl to, kad daugumos produktų rūšių atveju siūlomų minimalių importo kainų nepakaktų žalingam dempingo poveikiui pašalinti, ir dėl siūlomo indeksavimo netinkamumo siekiant atsižvelgti į žaliavų kainų svyravimus.

(291) Savo pastabose dėl eksportuojančio gamintojo pateikto įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymo skundo pateikėjas išdėstė argumentus, kodėl pasiūlymas turi būti atmestas, o jie patvirtino ir pačios Komisijos atliktą analizę.

(292) Komisija nusiuntė eksportuojančiam gamintojui raštą, kuriame išdėstė įsipareigojimo pasiūlymo atmetimo motyvus, ir suteikė bendrovei galimybę teikti pastabas.

(293) Komisija negavo jokių pastabų iš eksportuojančio gamintojo dėl išvados, kad siūlomas įsipareigojimas būtų netinkamas ir neįmanomas.

(294) Todėl dėl 290–293 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymas buvo atmestas.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(295) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([37]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(296) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Turkijos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvyniotiems arba nesuvyniotiems į ritinius (įskaitant supjaustytus nustatyto ilgio atkarpomis ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, kurių KN kodai šiuo metu yra 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (TARIC kodas 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (TARIC kodas 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (TARIC kodas 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (TARIC kodas 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC kodas 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC kodas 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (TARIC kodas 7226 91 91 19) ir 7226 91 99, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

Neįtraukiami šie produktai:

i) produktai iš nerūdijančiojo plieno ir orientuoto grūdėtumo silicinio elektrotechninio plieno;

ii) produktai iš įrankinio plieno ir greitapjovio plieno;

([37]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

iii) produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis didesnis kaip 10 mm ir kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, ir

iv) produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis ne mažesnis kaip 4,75 mm, bet ne didesnis kaip 10 mm, ir kurių plotis ne mažesnis kaip 2 050 mm;

v) produktai, kurių a) plotis ne didesnis kaip 350 mm ir b) kurių storis ne mažesnis kaip 50 mm, nepriklausomai nuo produkto ilgio.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Šalis	Bendrovė	Galutinio antidempingo muito norma	Papildomas TARIC kodas
Turkija	„Çolakoğlu Metalurji A.Ş.“	7,3 %	C602
	„Erdemir“ grupė: — „Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.“ — „İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.“	5,0 %	C603
	„Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.“	4,7 %	C604
	„Ağir Haddecilik A.Ş.“	5,7 %	C605
	„Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.“	5,7 %	C606
	Visos kitos bendrovės	7,3 %	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo muitu pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/9 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos

3 straipsnis

Registruotam importui galutinis antidempingo muitas atgaline tvarka netaikomas. Duomenys, surinkti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1686 1 straipsnį, nebesaugomi.

4 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Turkijos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikomą neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Turkijos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2019 m. sausio 1 d. – 2019 m. gruodžio 31 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN